Nr. 151. Środa, 6 Lipca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł. ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany"**, po następującej cenie:

We Lwowie:	półrocznie	5 „	
	kwartalnie	2 „	50 ct
	miesięcznie		84 „
Na prowincyi:	półrocznie	6 „	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austryackich kolei państwowych z 15 czerwca b. r. l. 55.429 reambulacya wraz z rozprawą ekspropryacyjną z powodu projektowanego rozszerzenia stacyi Iwonicz, na linii państwowej Zwardoń-Nowy Zagórz, odbędzie się na rzeczonej stacyi w obrębie gminy Targowiska w dniu 28 lipca 1892 r.

Wykazy gruntów, zająć się mających, wyłożone będą wraz z odnośnymi planami stosownie do §. 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30 w kancelaryach przełożonego obszaru dworskiego i w urzędzie gminnym w Targowiskach, przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie w Krośnie, lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austryackich kolei państwowych z 17 czerwca b. r. l. 65.179 reambulacya wraz z rozprawą ekspropryacyjną z powodu projektowanego rozszerzenia stacyi Gorlice, kolei lokalnej Zagórzany-Gorlice, odbędzie się na stacyi rzeczonej w dniu 30 lipca 1892 r.

Wykazy gruntów, zająć się mających, wyłożone będą wraz z odnośnemi planami stosownie do §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30, w urzędzie gminnym w Gorlicach przez 14 dni, do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie w Gorlicach, lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 lipca.

Obszerny i niezmiernie starannie opracowany akt oskarżenia, niemniej dotychczasowe zeznania oskarżonych i świadków w toczącym się właśnie przed trybunałem wojennym w Sofii procesie przeciw sprawcom skrytobójczego zamachu, którego ofiarą padł minister bułgarski Bełczew, wykazują jasno, że w dążeniach, zmierzających do pozbawienia Bułgaryi jej przewódców i oddania kraju na pastwę anarchii, nieposlednią rolę odgrywały tak zwane „słowiańskie komitety dobroczynności w Rossyi". I tak, występuje tu na widownię niejaki Aleksander Aleksandrowicz Kriczow w Odesie, jako delegat petersburskiego komitetu dobroczynności. Zaopatruje on Musewicza, jednego ze spiskowców, którzy wzięli sobie za zadanie uprzątnąć ks. Ferdynanda i Stambułowa, w broń i pieniądze, i on to w liście, pisanym do pewnego członka sprzysiężenia, wymienia Aristowa, sekretarza komitetu dobroczynności w Petersburgu, jako takiego, który „o wszystkiem jest dokładnie powiadomiony". Sami spiskowcy nie robią zresztą wrażenia politycznych fanatyków, lecz raczej łaknących mamony awanturników. Układanie budżetu na cele projektowanego przedsięwzięcia, jest głównym przedmiotem ich narad, w których figuruje na pierwszym planie zamordowanie Stambułowa, a na drugim dopiero usunięcie z pomocą rewolweru lub sztyletu, ks. Ferdynanda. W preliminarzu, rachunkach, niemniej wypłatach, uskutecznianych na ręce spiskowców, spotykamy się wyłącznie z rublem, jako jednostką monetarną, a tylko cenę, wyznaczoną na głowę Stambułowa oznaczono w funtach tureckich. Cena ta jest stosunkowo bardzo wysoka, bo wynosi 2000 funtów, czyli 50.000 fr., a ponieważ nie można przypuścić, aby suma taka mogła się znaleść w pustych kieszeniach bułgarskich emigrantów, więc należy domyślać się, że przyobiecano ją z innej strony.

Z aktu oskarżenia i zeznań obwinionych oraz świadków dowiadujemy się dalej, że znany aż nadto rossyjski agent dyplomatyczny, Chitrowo, dostarczył pieniędzy na założenie w Reni dwóch dzienników, mających agitować przeciw obecnemu w Bułgaryi porządkowi; że jednego z głównych sprawców niedoszłego w Burgas powstania, wysłał konsul rossyjski, Emilianow, zagranicę w skrzyni, zaopatrzonej napisem „archiwum konsularne"; że poddany rossyjski, Łagawzow, sprawował rodzaj generalnego poczmistrza spiskowców, pośrednicząc w przyjmowaniu i wysełaniu korespondencyj, listów z pogróżkami i pieniędzy, i że wreszcie do boku konsulów rossyjskich w Bukareszcie, Belgradzie i Konstantynopolu byli przydzieleni formalni przedstawiciele emigracyi bułgarskiej.

Wielce charakterystycznem znamieniem obecnego położenia w Bułgaryi, a to na jej korzyść jest fakt, że w tej chwili nie ma w Sofii ani ks. Ferdynanda, ani Stambułowa. Widoczne ztąd, iż koła decydujące w Sofii, nie obawiają się ani na chwilę, aby proces, w którym rozstrzygają się losy kilku osobistości, które zajmowały dawniej w kraju wybitne stanowiska, jak Karawełowa i Mołowa, mógł stać się powodem jakiegoś nieprzewidzianego zajścia. Stambułow odbywa inspekcyę po kraju, przyjmowany wszędzie z zapałem; książę zaś bawi za granicą, mając tę pewność, iż kierownictwo państwa

Stan obecny Sceny Lwowskiej.

(Sprawozdanie komitetu artystycznego dla nadzoru sceny polskiej we Lwowie, za sezon jesienno-zimowy 1891/1892.)

(Ciąg dalszy).

2) Niemałe niedostatki okazuje także repertoar sztuk w ubiegłym sezonie. Oto niektóre najważniejsze daty, które mogą posłużyć przynajmniej do ogólnej jego charakterystyki. Z liczby 281 przedstawień, które w tym czasie t. j. od 1 września 1891 do ostatniego kwietnia 1892 dano na tutejszej scenie, wypada na dramat i komedyę 129, wliczając już w to przedstawienia składane, w które obok baletu lub operetek wchodziły dramata lub komedye. Z nowych lub niegranych dotąd utworów wystawiono we wrześniu 1891 następujące: „Przekonania papy" (Gondinet), „Dom przy ulicy Narwańskiej" (przerobienie z Mosera), „Czarna Dama" (Dittman), w październiku: „Musotte" (Guy de Maupassant), „Święci z pozoru" (Pinero), Kuzynka, (Meilhac); w listopadzie „Dobry numer" (Abrahamowicz i Zieliński), „Koniec Sodomy" (Suderman); w grudniu: „Przeszkoda" (Daudet), „Pierwszy bal" (Przybylski), „Wróg ludu" (Ibsen); w styczniu 1892: „Sto dyabłów" (Dominik), „Dwie Eleonory" (Lindau); w lutym: „Antonina Rigaud (Deslandes), „Na szarym końcu" (Blumenthal); w marcu: „Żywy posąg" (Cigoni), „Chory z urojenia (Moliera); w kwietniu: „U kolebki narodu" (Bełcikowski), „Kazimierz i Esterka" (Kozłowski) — razem 19 nowych sztuk, z których 14 było obcych a 5 polskich autorów. Z pomiędzy sztuk dawniej grywanych, które w tym czasie powtarzano lub wznowiono, wymienić należy następujące z obcych: „Serafina", „Kumoszki z Windsoru", „Wilhelm Tell", „Bankructwo", „Safanduły" „Skąpiec", „Kupiec Wenecki", „Fiesco", „Zbójcy", „Uriel Acosta", „Thermidor", „Porwanie Sabinek", „Ojcze nasz", „Nad przepaścią", „Nasze żony", „Na łasce zięcia", „Chcę sobie pohulać", „Trójka hultajska", „Majstrowa z Chorąszczyzny", „Dwie sieroty" i t. d.; z polskich autorów: „Marcowy kawaler", „Zemsta", Jowialski", „Śluby panieńskie" „Złoty cielec", „Oj mężczyźni, mężczyźni" „Klub kawalerów", „Kościuszko pod Racławicami", „Krakowiacy i górale", „Hulaj dusza" i t. d. — znowu w takim stosunku, że liczba obcych utworów bardzo znacznie przechodziła cyfrę dzieł polskich.

Rozpatrzywszy się szczegółowo w układzie całego repertoaru w wymienionym 8 miesięcznym sezonie, dostrzedz w nim można przynajmniej w znacznej części tych samych niedostatków, na które komitet w dawniejszych sprawozdaniach zwracał uwagę Dyrekcyi, — najlepszy dowód, że i w tym kierunku nie widać korzystniejszej zmiany. Przedewszystkiem uderza, jak dawniej, brak z góry obmyślanego planu, widoczna dorywczość i pobieżność, wynikająca ztąd, że nie układano repertoaru przynajmniej w głównym zarysie naprzód, na podstawie sumiennego i dokładnego przejrzenia nowej i dawniejszej literatury dramatycznej i starannego z niej wyboru, lecz pospiesznie, w ciągu samego sezonu, w ostatniej niemal chwili. Jak ważne znaczenie w kierownictwie sceny ma dobrze ułożony repertoar sztuk i jak doniosłe są jego skutki, rzecz zbyt dobrze wiadoma, aby szerzej o niej mówić, ale nie będzie może zbyteczną rzeczą przypomnieć raz jeszcze Dyrekcyi, że w naszych stosunkach, w skutek wyjątkowego położenia i poważniejszych celów polskiej sceny, repertoar odgrywa ważniejszą może rolę niż gdziekolwiek indziej i winien być układany z tem większą troskliwością, starannością i rozwagą w wyborze sztuk, które działają na szeroką publiczność i stały wpływ dodatni lub ujemny mogą na nią wywierać. Drugim bardzo widocznym niedostatkiem rzeczonego repertoaru jest, jak to widać z dat poprzednich, zbyt mała liczba odegranych sztuk polskich autorów, pozostająca w dość rażącym stosunku do wielkiej ilości obcych dzieł scenicznych, które w tym czasie wystawiono. Nie chcemy wcale twierdzić, ażeby scena polska nie miała zasilać się znakomitemi i lepszemi dziełami obcej literatury, zdaniem naszem, powinna nawet utrzymywać stały związek z literaturą zagraniczną i zapoznawać polską publiczność z wybitnemi jej płodami, ale zawsze pierwszem i głównem zadaniem polskiego teatru jest pielęgnować własną sztukę i wpływać na dalszy jej rozwój. Któż ma bowiem wypełniać to zadanie? przecież nie teatra zagraniczne, na których bardzo rzadko i tylko wyjątkowo ukazuje się jakieś dzieło sceniczne polskiego pisarza. Zwracano nieraz na to uwagę, że obecna produkcya literacka w zakresie polskiej sztuki dramatycznej jest dość szczupłą, i nie nastręcza zbyt wielkiego wyboru. Rzeczywiście nie można zaprzeczyć, że dział ten literatury nie obfituje u nas w tych czasach w znaczniejszą liczbę wybitniejszych płodów i słabiej się rozwija, niż za granicą, chociaż, jak wiadomo, od dłuższego czasu panuje tam także znaczna na tem polu stagnacya. Jednakże pomimo to, a raczej właśnie dlatego, na Dyrekcyi polskiej sceny ciąży obowiązek, ażeby przynajmniej te sztuki polskich autorów, które świeżo się pojawiają, i mają pewną wartość literacką, zwłaszcza, gdy grane już były na innych scenach polskich, wciągać w swój repertoar i wystawiać przed publicznością. Nadto w braku nowości pozostaje przecież jeszcze inne źródło do zasilania repertoaru polskiemi utworami: dawniejsza nasza literatura dramatyczna, z której można wznawiać celniejsze dzieła i przypominać je dzisiejszej generacyi, jak to czynią sceny zagraniczne, które z niezwykłym pietyzmem pielęgnują u siebie płody swojskiej myśli i swojskiego pióra. W jednym i drugim kierunku tutejsza Dyrekcya mało co zrobiła. Możemy wymienić, a czynimy to znowu nie po raz pierwszy, dość znaczną liczbę nowszych sztuk polskich, niegranych dotąd na tutejszej scenie, pomimo, że wystawiano je już w Krakowie lub w Warszawie, n. p. „Larik" (Gadomski), „Ojcowizna" (Ulanowska i Szczepański), „Dla świętej ziemi" (Sewer), „Królowa opinia" (Zalewski), „Wieś do sprzedania" (Zalewski i Gawalewicz), „Figiel Benwenuta" (Gawalewicz), „Biedni" (Swiderski), „Kruczek mecenasa" (Zieliński) i t. d. Niejedna z nich nadawałaby się do tutejszego repertoaru, a nawet mogłaby mieć powodzenie. Również z dawniejszych dzieł polskich autorów, korzystała Dyrekcya wcale skąpo: sztuki Fredry (ojca) winny mieć stałe miejsce w repertoarze i to w znacznie większym zakresie, niż obecnie; z utworów dramatycznych Korzeniowskiego, Słowackiego i innych autorów, można niejedną rzecz wznowić, a nareszcie lepsze chociaż już dawniej grane sztuki dzisiejszych autorów: Fredry (syna), Blizińskiego, Zalewskiego, Przybylskiego i wielu innych, mogą posłużyć do uzupełnienia i skompletowania części repertoaru, przeznaczonej dla swojskiej sztuki. Dyrekcya widocznie sama czuła braki tegorocznego repertoaru pod względem zaniedbania polskich utworów, kiedy w pismie do Wydziału krajowego u-

spoczywa w silnych i niezawodnych rękach, a wewnętrzne jego stosunki tak są skonsolidowane, że może z zupełnym spokojem spędzać letnie miesiące po za słupami Bułgaryi.

Wczoraj, już po zamknięciu *Gazety* otrzymaliśmy z Wiednia następującą depeszę *Biura Korespondencyjnego:*

Dzienniki wieczorne donoszą, że P. Namiestnik hr. Kazimierz Badeni bezpośrednio po swym przyjeździe w sobotę do Wiednia, otrzymał dłuższe prywatne posłuchanie u Najj. Pana, na którem omawianą była także podróż Jego Ces. Mości do Galicyi.

W dowód szczególniejszej łaski raczył Najj. Pan zmienić pierwotny charakter podróży, który miał być czysto wojskowy, skutkiem czego Monarcha zabawi kilka, prawdopodobnie dwa dni we Lwowie.

Sprawy parlamentarne.

Wedle listu korespondenta wiedeńskiego do *Czasu*, program prac Izby deputowanych aż do jej odroczenia, co ma nastąpić około 25 b. m., jest następujący: Dzisiaj, we wtorek wieczorem, po posiedzeniu Izby, zbierze się komisya walutowa dla wysłuchania, ewentualnie uzupełnienia i przyjęcia sprawozdania komisyi co do tych ustaw. (Referent p. Szczepanowski.) Po wydrukowaniu tego sprawozdania i ustaw w tem brzmieniu, w jakiem przyjęła je komisya (która, jak wiadomo, przeprowadziła w nich tylko trzy zmiany i dodała kilka rezolucyj, niezmieniających brzmienia ustaw), rozdane one będą dnia 6 b. m. rano wszystkim posłom. W dniu 7 b. m. obradować będą kluby parlamentarne, a między innemi Koło poselskie polskie o postępowaniu swojem przy rozprawach ogólnych i szczegółowych w Izbie poselskiej nad ustawami walutowemi. W dniu 8 b. m. rozpoczną się na pełnych posiedzeniach Izby rozprawy ogólne nad temi ustawami, a ponieważ zamierza się do tych rozpraw zapisać około 20 mowców, przeto zajmą one przynajmniej cztery posiedzenia i trwać będą do 14 b. m. — W imieniu posłów polskich przemawiać zapewne będzie tylko przewodniczący pos. Jaworski w tym samym duchu, w którym złożył deklaracyę w inieniu Koła polskiego przy pierwszem czytaniu tych ustaw w Izbie poselskiej. Sądzą, że następnie szczegółowe rozprawy nad postanowieniami sześciu ustaw, tyczących się zaprowadzenia waluty, zajmą ośm lub dziewięć pełnych posiedzeń. Izba poselska przeto, która codziennie pełne posiedzenia odbywać będzie, zaledwie około 24 lipca ukończy uchwalanie ustaw walutowych. Ponieważ zaś komisya walutowa Izby panów już teraz obraduje i przyjmuje poprawki, poczynione przez Izbę poselską w projektach ustaw walutowych, przeto zaraz po ich uchwaleniu w Izbie deputowanych przedłoży swoje sprawozdanie i wnioski Izbie panów, która zapewne w ciągu jednego lub dwóch posiedzeń ustawy te przyjmie.

Ponieważ właśnie teraz niektórzy posłowie polscy, posiadający znaczne gospodarstwa wiejskie, nie spodziewając się, aby przed 8 lipca potrzebnym był ich pobyt, wyjechali z Wiednia na dni kilka dla załatwienia ważnych interesów, przeto przewodniczący Koła zawezwał ich telegramami aby bezzwłocznie powracali.

SPRAWY MONARCHII

(Inspektorowie i koncepiści weterynaryjni).

Czytamy w *Wiener Ztg.*: Najj. Pan najwyższem postanowieniem z d. 26 maja zezwolił na utworzenie pięciu posad inspektorów weterynaryjnych w IX. randze przy Namiestnictwach w Bernie, Insbruku, Lwowie, Pradze i Wiedniu, oraz ośmiu posad koncepistów weterynaryjnych w X. randze przy władzach politycznych w Bernie, Czerniowcach, Gracu, Lincu, Lwowie, Pradze, Tryeście. Te posady utworzone zostaną na razie prowizorycznie a nowi funkcyonaryusze weterynaryjni mają rozpocząć urzędowanie najpóźniej 1 sierpnia b. r.

Inspektorowie weterynaryjni i koncepiści weterynaryjni będą zatrudniani przy politycznych władzach krajowych jako siły konceptowe w zakresie referatów weterynaryjnych i w tych wypadkach, w których krajowy weterynarz przeszkodzony jest spełniać swe obowiązki, mianowicie w razie większego rozszerzania się epidemii, przy wykonaniu policyjno-weterynaryjnego nadzoru nad targami bydlęcemi, nad transportami bydła do stacyj kolejowych, nad zakładami desinfekcyjnemi i wozami kolejowemi dla przewozu bydła, oraz nad transportami bydła z państw ościennych. Dalej inspektorowie i koncepiści weterynaryjni będą pociągani do współdziałania przy wykonaniu przyszłej ustawy o tłumieniu zarazy płucnej przez zabijanie chorych i narażonych na zarazę wołów, a to za wynagrodzeniem z funduszów państwowych.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 3 lipca.

(Agitacye młodoczeskie na Morawie. — Prof. Masaryk).

(xx) Młodoczesi posiadają talent zatruwania wszystkich objawów życia publicznego. I tak, na Morawie ludność bez różnicy pochodzenia plemiennego witała Najj. Cesarza z najżywszym zapałem. Monarcha miał sposobność przekonać się w Bernie o wzorowej administracyi, którą kieruje Namiestnik Loebl i o pomyślnym rozkwicie „austryackiego Manzesteru." Jednakże i tej sposobności nadużyli Młodoczesi, celem gorszących demonstracyj. Jedną z nich było usiłowanie wywieszania herbów Korony czeskiej, czyli złączonego herbu Czech, Morawy i Szląska. Władze miejscowe nie mogły inaczej, jak usunąć herb ten, sprzeczny z istniejącą konstytucyą. Według teraźniejszego prawnego ustroju Monarchii, Morawa i Szląsk tworzą samodzielne i całkiem niezależne od Czech prowincye. Czy kiedykolwiek wskrzeszone zostanie dawne historyczne prawo Czech, według którego Morawa i Szląsk tworzą prowincye nie Austryi, lecz Korony czeskiej — to jest kwestyą przyszłości. W każdym razie wskrzeszenie tego historycznego prawa Czech wymaga zupełnej zmiany istniejącej konstytucyi. Dopóki taka zmiana nie nastąpi w drodze legalnej, wywieszanie owego herbu Korony czeskiej jest niewątpliwie aktem nieprawnym. O tem Młodoczesi wiedzą doskonale. Może właśnie dla tego, a nadto w wyraźnym zamiarze drażnienia niemieckiej ludności Berna, usiłowali wywieszać owe herby a ich usunięcie przedstawiają teraz jako coś nadzwyczajnego, obrażającego etc.

Nie zadowalniając się demonstracyami heraldycznemi, Młodoczesi we włościaninie Czepku, który od dawna na Morawie działa w myśl tutejszych agitatorów, znaleźli powolne narzędzie. Kiedy w dziedzińcu muzeum Cesarza Franciszka p. Proskowetz przedstawiał Monarsze deputacye rolnicze, ów włościanin młodoczeski Czepek na zapytanie Monarchy o stan obecnych urodzajów, odparł, że są bardzo dobre, ale wiodłoby się jeszcze o wiele lepiej „gdyby Cesarz koronował się królem czeskim." Najj. Pan odwrócił się natychmiast, bo też taka improwizacya polityczna ze strony delegata kółka rolniczego sprzeciwia się wszelkim tradycyom podobnych recepcyj. Wytrawne koła morawskie stanowczo potępiają wybryk p. Czepka. Natomiast tutejsze *Narodni Listy* wystawiają go jako bohatera i dzielnego obrońcę historycznego prawa Czech. Aparat agitacyjny Młodoczechów jest tak wydoskonalony, że wystarczy poruszyć klawisz w redakcyi przy ulicy Maryańskiej, aby natychmiast odezwały się zamówione depesze gratulacyjne. Główny niegdyś filar ruchu młodoczeskiego w Czechach „filozof chłopski" Stiastny coraz energiczniej i częściej teraz odzywa się przeciwko posłom młodoczeskim w Radzie Państwa, którzy nie spełnili obietnic, składanych wyborcom przed rokiem. To ma im wynagrodzić na Morawie Czepek Jakoż obecnie główna akcya stronnictwa młodoczeskiego zmierza do tego, aby na Morawie sprowadzić ten sam przewrót stosunków poselskich, który się udał w Czechach, ale który zaiste nie ułatwi przywrócenia historycznego prawa!

Niejednokrotnie podnosiłem, że mylne jest zdanie, jakoby Staroczesi byli doznali stanowczej porażki w wyborach do Rady państwa, w skutek zawarcia ugody niemiecko-czeskiej, z czegoby wynikało, że odstępując od tej ugody, tem samem dawny wpływ odzyskają. Porażka w wyborach roku 1891 była tylko dalszą fazą ewolucyi, która się zaznaczyła już bardzo dobitnie przy wyborach do Sejmu krajowego r. 1889, chociaż wtedy nie było jeszcze mowy o ugodzie. Świeżo jeden z przywódców młodoczeskich, prof. Masaryk, w mowie, wygłoszonej przed wyborcami w Piseku potwierdził, że nie ugoda była powodem porażki Staroczechów, jak to wbrew wszelkim historycznym faktom dotąd dość powszechnie twierdzono w kołach młodoczeskich. P. Masaryk przeciwnie twierdzi, że Staroczesi upadli, ponieważ się nie starali należycie o intelektualne interesa narodu czeskiego. Sam fakt założenia Wszechnicy i Akademii umiejętności czeskiej, do czego się najwięcej przyczynili Staroczesi, zbija to twierdzenie p. Masaryka; słuszność ma tylko o tyle, że nie w ugodzie dopatruje się powodu klęski Staroczechów. Na prawdę zaś stronnictwo staroczeskie upadło, ponieważ nie opierało się systematycznie ruchowi młodoczeskiemu, lecz często aż nadto mu ulegało. Jeżeli p. Masaryk dalej zarzuca mu zbytnie wysuwanie naprzód antagonizmu do Rossyi, jest to zabawne *qui pro quo*. O ile wiemy, żaden ze staroczeskich posłów w Radzie państwa nie wygłaszał filipik przeciwko Rossyi, gdy przeciwnie posłowie młodoczescy nieustannie popisują się tam bardzo głośno russofilskiemi sympatyami, sprzecznemi z interesem Państwa. P. Masaryk sam tego wprawdzie nie uczynił, ale też nie zdobył się na odwagę publicznego wystąpienia n. p. przeciwko p. Vaszatemu, a przecież od tego trzebaby począć, zanim wolno będzie rościć sobie pretensyę do nawoływania do taktu w sprawach polityki międzynarodowej!

Proces przeciw mordercom Bełczewa.

W numerze środowym podaliśmy w krótkiem streszczeniu przebieg przesłuchania Milarowa i Popowa. Dzisiaj wypada nam uzupełnić referat o przesłuchaniu Milarowa kilkoma ważniejszemi szczegółami.

Prokurator zręcznemi pytaniami starał się wydobyć od Milarowa zeznania co do stosunków, w jakich pozostawał z Rossyą. Milarow jednak w odpowiedziach swych był bardzo ostrożny i zeznał tylko, że zostawał w stosunkach z członkami komitetu dobroczynności w Odessie. Zamordowanie księcia uważał Milarow za obowiązek patryotyczny. aby przejednać Rossyę dla Bułgaryi. Zamiar zamordowania księcia porzucił później na prośby matki, która zaklinała go, aby nie narażał swego życia. Myślał więc nad tem, jak dowieść spiskowcom, że chce wykonać zamach, jednakże nie wystawiać przytem swego życia na niebezpieczeństwo i dla tego na dworcu w Filipopolu wystrzelił w powietrze.

---

znała potrzebę usprawiedliwić się z tego i przy tej sposobności zwaliła winę w części na brak sztuk polskich, a w części na publiczność, mającą okazywać „dziwną niewiarę" do poważniejszych swojskich utworów. Nie mamy zamiaru szerzej dowodzić, jak mało uzasadnionem jest takie usprawiedliwienie się. O sztukach polskich autorów, z których można było korzystać, lecz nie korzystano, mówiliśmy powyżej, a z powodu owej uwagi o publiczności, pozwalamy sobie nadmienić, że jeżeli w dzisiejszych czasach w skutek rozmaitych wpływów — a niemałą rolę odgrywa w tem stopniowe zepsucie gustu w skutek bezmyślnie układanego repertoaru — daje się odczuwać u szerokiej publiczności skłonność ku lżejszym rodzajom sztuki scenicznej, to odnosi się to nietylko do polskich utworów, ale w ogóle do dzieł poważniejszych, a wkłada na Dyrekcyę, która pojmuje nieco głębiej swoje zadanie, tem większy obowiązek, zapomocą odpowiedniego repertoaru i starannego wystawienia poważniejszych sztuk, wpływać na gust publiczności, kształcić go, wyrabiać i podnosić stopniowo, i w taki sposób utrzymywać zachwianą chwilowo równowagę pomiędzy poważniejszym działem sztuki a lżejszemi jej rodzajami. Nie w innym też celu udziela tutejszej scenie subwencyi Sejm krajowy, który teatr w stołecznem mieście uważa za instytucyę, mającą obok zabawy i rozrywki, także poważniejsze i wyższe cele, zarówno etyczne jak narodowe. Jak mało jednak Dyrekcya poczuwa się do takiego pojmowania swoich obowiązków, może posłużyć za dowód wystawienie nagrodzonej na tutejszym konkursie sztuki: „U kolebki narodu," którą dano w chwili bardzo niestosownej, pomiędzy przedstawieniami ładnej i licznie uczęszczanej opery „Cavalleria rusticana," w dniach oddawna przeznaczonych na przedstawienia amatorskie o celach dobroczynnych lub w czasie ostatniego posiedzenia wieczornego Sejmu, rzeczywiście prawie jakby umyślnie na to, ażeby zdyskredytować w opinii ogółu poważne dzieło polskiego autora, odznaczające się zarówno patryotyczną tendencyą, jak niepospolitą wartością literacką.

Wreszcie jeszcze jedna uwaga co do repertoaru sztuk popołudniowych, którą znowu nie po raz pierwszy w niniejszem sprawozdaniu wypowiadamy, lecz już dawniej omawialiśmy kilkakrotnie. Repertoar tych sztuk — w ciągu całego sezonu było przedstawień tego rodzaju 40 — zaledwie w części odpowiadał swemu celowi i uwzględniał życzenia komitetu, ażeby składano go ze sztuk, podających szerokiej publiczności zdrowy pokarm umysłowy, zastosowany do jej potrzeb i wyobrażeń, któryby mógł działać nią korzystnie zarówno w patryotycznym duchu, jak w kierunku jej umoralnienia i uszlachetnienia.

Raz wystawiono: „Kościuszkę pod Racławicami," raz „Krakowiaków i Górali," z innych mniej lub więcej odpowiednich sztuk grano: „Dwie sieroty," „Sto dyabłów," „Tella," „Fieska," „Zbójców," „Zemstę," „Pana Jowialskiego," „Dobry numer," przeważną zaś część przedstawień zapełniły źle dobrane sztuki lub balet i operetka.

Z powyższego przedstawienia rzeczy okazuje się, że repertoar dramatu i komedyi wymaga na przyszłość w rozmaitych kierunkach zmiany i polepszenia, i należałoby postarać się o to, ażeby wskazówki Komitetu nie pozostawały jak dotąd, tylko życzeniami na papierze. Z tego powodu uważa Komitet za rzecz pożądaną, w celu wykonywania ściślejszej kontroli, zobowiązać Dyrekcyę, ażeby dwa razy do roku, przed początkiem sezonu jesienno-zimowego i wiosenno-letniego, przedkładała Komitetowi ogólny szkic repertoaru i stosowała się do udzielonych jej wskazówek. Odpowiedni, wyraźnie sformułowany wniosek zamieszcza Komitet na samym końcu swego sprawozdania.

3) Najsłabszą stroną obecnego kierownictwa artystycznego sceny, była w ubiegłym sezonie, tak jak dawniej, reżyserya. O braku starannej i umiejętnej reżyseryi w tutejszym teatrze, pisaliśmy w poprzednich sprawozdaniach tak często i tak szczegółowo, że tym razem poprzestajemy na ogólnej wzmiance i odwołaniu się do uwag poprzednio wypowiedzianych. Z góry jedną rzecz przyznać trzeba, a zapisujemy to chętnie jako dowód że nawet drobne polepszenia nie uchodzą naszej uwagi — mianowicie to, że od czasu objęcia zarządu teatru przez obecną Dyrekcyę, *mise-en-scène* (w urządzeniu sceny, dekoracyj, i innych tego rodzaju akcesoryach) była w ogóle znacznie staranniejszą niż dawniej, niekiedy nawet, jak na tutejsze stosunki, prawie świetną, a drobne uchybienia, jakie się czasem w tej mierze zdarzały, należały w ogóle do rzadkich wyjątków. Ale to, na czem polega główne zadanie dobrej reżyseryi, t. j. odpowiednia obsada ról, zastosowana do zdolności i artystycznego wyrobienia, stosowne przygotowanie przedstawień za pomocą dostatecznej ilości prób, dbałość o wyuczenie się ról, o poprawną dykcyę i czystość języka, należyte wyćwiczenie statystów i nareszcie co najważniejsza, złożenie całości, ensemblu w sztuce, — wszystko to pozostawia jak dawniej tak i teraz bardzo wiele do życzenia, a nawet — można to śmiało powiedzieć — prawie świadczy o braku jakiegoś stałego, systematycznego kierownictwa. Ubiegły sezon mógłby więcej niż dawniejsze, dostarczyć na to dowodów. Role w wielu sztukach rozdzielano niewłaściwie, bez względu na uzdolnienie artystów, a nieraz obejmowały je zbyt początkujące siły, zupełnie niewyrobione, co pozostawało w części w związku ze wspomnionym poprzednio ubytkiem lepszych artystów w personalu teatralnym. Niedostateczne i niedokładne wyuczenie się ról, powtarzało się. zwłaszcza u niektórych artystów, wcale często, i zwracało niejednokrotnie uwagę całej publiczności. Co zaś najwięcej raziło, a niestety, jest już od dłuższego czasu zjawiskiem dość stale pojawiającem się na tutejszej scenie, to niepoprawność dykcyi, a przedewszystkiem wykroczenia przeciw czystości samego języka. Ze sceny polskiej, mającej pielęgnować nietylko polską sztukę, lecz zarazem także mowę ojczystą, dawały się słyszeć często zwroty i wyrażenia tak błędne i niegramatyczne, że nie ścierpianoby tego bezwątpienia na żadnej innej scenie, ani polskiej, ani obcej. Nie wchodzimy w to, czy błędy te pochodzą ze złego tłómaczenia obcych utworów, czy kłaść je należy na karb samych artystów; zawsze staranna reżyserya winna dopilnować, ażeby mówiono czysto i poprawnie, a scena nie przyczyniała się do skażenia ojczystego języka. O ensemblu w przedstawieniach chyba tylko wyjątkowo mówić można, gdyż wszystkie wymienione niedostatki utrudniały w wysokim stopniu złożenie poprawnej całości w wykonaniu. Jeżeli na niektórych przedstawieniach gra główniejszych artystów — niekiedy rzeczywiście wyborna — składała się w jakąś całość, to można bez wahania się powiedzieć, że było to raczej skutkiem naturalnego instynktu grających osób, niż wynikiem starania reżyseryi, która nieudolność swoją objawiała we wszystkich ważniejszych i mniejszych szczegółach przedstawień, prawie na każdym kroku. Komitet, przekonany o szkodliwych skutkach, jakie taki stan rzeczy wywiera na rozwój tutejszej sceny, uważa sobie za obowiązek domagać się stanowczej reorganizacyi reżyseryi, i umieszcza na końcu sprawozdania osobny w tej mierze wniosek.

(Dokończenie nastąpi).

Prokurator zapytuje, co znaczy zapisek „Przyrzekłem to Cankowowi i Rossyi,“ znajdujący się w pamiętniku Milarowa.

Milarow nie chce odpowiedzieć na to pytanie.

Prokurator. Pan redagowałeś dziennik pod tytułem „9 sierpnia.“ Kto dawał pieniądze na to wydawnictwo?

Milarow. Chitrowo (poseł rossyjski w Bukareszcie).

Prokurator. Proszę uwidocznić wyraźnie w protokole ten fakt, że Milarow przyznał się, iż wichrzył przeciw Bułgaryi za pomocą pieniędzy, dostarczonych mu przez wysokiego urzędnika Rossyi.

Przewodniczący kazał odczytać jeszcze pamiętnik Milarowa, w którym znajdują się rozmaite zapiski, ważne dla ocenienia charakteru oskarżonego.

Z pamiętnika tego dowiedziano się między innemi o układach z rozbójnikiem Antowem, który obowiązywał się wpaść na czele swej bandy do Bułgaryi, dalej, że Musewicz był tym, którego pod imieniem Wasyla Ewanowicza wysłano do Petersburga po bomby. Na pytanie przewodniczącego, dlaczego właśnie Musewiczowi powierzono tę misyę, jakoteż na dalsze zapytanie: „kto właściwie miał w Petersburgu plany spiskowców zatwierdzić i dostarczyć pieniędzy na ich wykonanie“, Milarow odmówił odpowiedzi. Kilkakrotnie przychodzące w pamiętniku słowo: „Aghi“ oznacza, wedle objaśnień Milarowa: Słowiańskie Towarzystwo dobroczynności w Petersburgu, które po zatwierdzeniu planów, dostarczyć miało pieniędzy do wykonania zamachu. Na uwagę zasługuje również ustęp, z którego pokazuje się, iż Rossyanie zarzucali Milarowowi brak decyzyi, i grozili, że jeżeli nie odważy się na krok stanowczy, oni sami na własną rękę rozpoczną działać.

Milarow nie chciał dać również odpowiedzi na kilkakrotnie ponowione pytanie: kto jest osobą oznaczoną w memoryale jako „hrabia“ (ma nim być Ignatiew). Memoryał zawiera ustęp, iż spiskowcy zamierzają pod wodzą innego księcia spróbować uratowania Macedonii. Milarow obszernie rozwodzi się nad rozmaitemi środkami zamordowania księcia Ferdynanda. Z memoryału okazuje się, że Milarow otrzymał tysiąc rubli od Kriwcowa, z których 33 napoleondorów wręczył Popowowi, 33 Wasiljewowi, a mniej więcej 200 rubli użył na zakupno broni.

Wasiljew przeczy, jakoby otrzymał taką sumę. Twierdzi on, że Milarow zgadzał się na kandydaturę w ks. Michała Michałowicza; nie wie wszakże z jakich powodów. O tym kandydacie dowiedział się Wasiljew od Kriwcowa.

Milarow po odczytaniu memoryału odpowiada na zapytanie przewodniczącego, że memoryał w całości sam pisał.

Zmiany w dyplomacyi niemieckiej.

W niemieckich ambasadach zaszły ważne zmiany. Dotychczasowy ambasador przy dworze hiszpańskim, baron Stumm, został przeniesiony w stan spoczynku, a miejsce jego zajął hr. Radowitz, ambasador w Konstantynopolu, którego znów następcą został książę Radoliński. Stanowisko w Madrycie jest obecnie dla Niemiec nadzwyczaj ważne z powodu toczących się tam układów handlowych, to też oddano je obecnie wytrawnemu i rutynowanemu dyplomacie, który od 1862 r. pełnił służbę przy różnych dworach azyatyckich i europejskich. Radowitz jest ożeniony z Rossyanką, posiada znaczny majątek i zajmował nad „Złotym rogiem“ dość wybitne miejsce w towarzystwie tamtejszem. Przeniesienie jego do Madrytu przypisują także sprawie marokońskiej, która wymaga obecnie pilnego nadzoru i trafnego wskazania krytycznego momentu przesilenia, mogącego wybuchnąć w najbliższym czasie.

Książę Radoliński rozpoczął swoją karyerę także od służby dyplomatycznej i był już raz, w czasie wojny rossyjsko-tureckiej, pełnomocnikiem niemieckim w Konstantynopolu i dopiero na usilne nalegania cesarza Wilhelma I. przyjął miejsce nadwornego marszałka następcy tronu.

Znane są stosunki ks. Radolińskiego z cesarzem Fryderykiem. Po śmierci cesarza usunął się na jakiś czas od dworu, sprawując tylko honorowy urząd wielkiego podczaszego. Przed kilkoma tygodniami wstąpił po raz drugi w związki małżeńskie z hrabiną Oppendorf, a pomiędzy gośćmi weselnymi znajdował się także cesarz Wilhelm I.

Mówią także o innej ważnej zmianie w dyplomacyi niemieckiej; mianowicie poseł pruski przy Watykanie, Schlözer, ma podobno zamiar podać się do dymisyi z powodu choroby i podeszłego wieku. Schlözer był powiernikiem ks. Bismarcka, który go używał do układów ze stolicą św. w chwili, kiedy pragnął ukończenia bezskutecznej walki kościelnej. Był to dyplomata zręczny i przebiegły.

Rozruchy w Madrycie.

Z powodu zaprowadzenia nowego podatku gminego, zaszły w Madrycie d. 2 i 3 b. m. groźne rozruchy. Dnia 2 b. m. urządziły strejk przekupki i przekupnie, sprzedający swe towary w halach miejskich. Gromadnie przeciągały tłumy ulicami, wybijały szyby w wielkich sklepach i rzucały kamieniami na policyantów. Żandarmerya musiała użyć broni i raniła kilkunastu ekscedentów, wszelako także kilku żandarmów odniosło rany.

D. 3 b. m. ponowiły się rozruchy w jeszcze większych rozmiarach. Do straganiarzy i straganiarek przyłączyło się mnóstwo właścicieli małych sklepików i cała ta czereda, rozwinąwszy czerwone i czarne chorągwie, ruszyła na centralny plac targowy, krzycząc: „Niech żyje naród! Precz z podatkami“. Gubernator próbował uspokoić wzburzone tłumy, jednak bezskutecznie. Na urzędników i policyantów rzucano kamieniami, sam gubernator omal nie został skaleczony. Policyanci zaczęli rąbać szablami i zranili dwie przekupki, a gdy i to nie pomogło, przypuściła kawalerya atak, poczem tłumy rozbiegły się w nieporządku na wszystkie strony. Żołnierze dla wzbudzenia postrachu strzelali za niemi ślepemi nabojami. W południe uspokoiło się; wszelako po kilku godzinach ponowiły się wybryki w innym punkcie miasta, na *Placa Mayor*. I tu musiało wojsko wystąpić. Jednę przekupkę zarąbano na śmierć szablami, a mnóstwo osób raniono. Jeden oficer spadł z konia, ugodzony kamieniem w skroń, i odniósł ciężką ranę, kilku żołnierzy jest również mocno skaleczonych. Podczas tej bójki przejeżdżał niedalko *Placa Mayor* minister spraw wewnętrznych w swoim powozie. Gdy go tłumy ujrzały, puściły się za nim w pogoń i rzucały za nim kamieniami.

Dopiero późno w nocy przywrócono spokój. Aresztowano 75 osób. Prefekt miasta skaleczony został kamieniem w plecy.

KRONIKA

Lwów, 5 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Leśniki, w powiecie brzeżańskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

— **Stypendyum im. ks. Czartoryskich**. Otrzymujemy następujące pismo: Ogłasza się niniejszem k o n k u r s na stypendyum, wynoszące rocznie tysiąc dwieście franków. Stypendyum to ma na celu ułatwić zdolnym, a niezamożnym młodzieńcom pobyt w Uniwersytecie we Fryburgu szwajcarskim. Charakter zachodnio-europejski tego Uniwersytetu, wykłady w dwu językach: francuskim i niemieckim, zetknięcie się z młodzieżą różnych krajów, a więc rozszerzenie horyzontu umysłu studenta, oto główne korzyści pobytu w Uniwersytecie fryburskim. O stypendyum Fryburskie imienia ks. Czartoryskich ubiegać się mogą Polacy wyznania rzymsko-katolickiego, uczniowie Uniwersytetów krajowych, którzy się oddają naukom historyczno-filozoficznym, lub filologiczno-literackim. W braku takich kandydatów stypendyum może być nadane uczniom wydziału teologicznego. Kandydaci mają nadesłać na ręce podpisanego pod adresem niżej wskazanym świadectwa uniwersyteckie, dowodzące: 1) że posiadają p r z y n a j m n i e j rok studyów uniwersyteckich i że znają jeden z języków wykładowych Uniwersytetu fryburskiego (niemiecki lub francuski); 2) mają przysłać świadectwa profesorów Uniwersytetu z odbytych egzaminów publicznych lub prywatnych (*colloquia*), tudzież powinni wykazać najdokładniej uzdolnienie swe w obranym kierunku naukowym. Stypendyum to nadaje się na przeciąg jednego roku szkolnego. Wypłata stypendyum następuje w ratach miesięcznych, płatnych z góry. Termin nadsyłania podań trwa do dnia 15go września b. r.

We Fryburgu szwajcarskim, d. 3 lipca b. r.
Dr. Józef Kallenbach,
prof. Uniw. fryb.

Adres: rue des Alpes, 44. Fribourg en Suisse.

— **Egzamin główny** w krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach, odbył się dnia 1 b. m. w obecności kuratoryi szkoły. Złożyli egzamin i otrzymali absolutoryum pp.: Dzierżanowski Adam, Harlender Stanisław, Miniewski Karol, Rakowski Władysław, Tomalski Jakób, Wysłouch Mieczysław. Od 9 do 15 lipca odbywają się egzamina szczegółowe. Rok szkolny 1892/3 rozpocznie się dnia 23 września b. r.; podania o przyjęcia należy wnieść przed upływem powyższego terminu do dyrekcyi krajowych szkół rolniczych w Dublanach. Na żądanie udziela dyrekcya wszelkich wyjaśnień.

— **Zarząd Muzeum** przemysłowego miejskiego we Lwowie ogłasza następującą „Odezwę“:

Jednem z najważniejszych zadań Muzeum przemysłowego miejskiego jest urządzanie specyalnych wystaw z zakresu poszczególnych działów przemysłu artystycznego, wyrobów nowoczesnych, jakoteż dawniejszych. Wystawy bowiem takie, w skutkach swych, nietylko przynoszą niewątpliwe korzyści fachowo-naukowego znaczenia, ale zarazem utrwalają stałą relacyę pomiędzy rękodzielnikiem, przemysłowcem, artystą, kolekcyonistą i amatorem: słowem, między producentem i konsumentem, tymi najważniejszymi czynnikami ekonomicznego i artystycznego ruchu w społeczeństwie. — Wystawy więc takie, jednocząc różnorodne żywioły, lubujące się w sztuce i ją kultywujące, nastręczają łatwiej możność ocenienia dzieł sztuki z czasów minionych, które, przedstawiając niejako żywą księgę swojego rozwoju, inspirują pracowników na polu sztuki nowemi pomysłami, a częstokroć pobudzają do odtworzenia rzetelnego piękna i charakterystyki utworów z epok dawniejszych, odpowiednio do potrzeb i cywilizacyi obecnej społeczeństwa. Słowem, każda wystawa, umiejętnie urządzona, przez swój charakter instruktywny, jest, rzec można, najpopularniejszą lekcyą, pouczającą i interesującą wszystkie warstwy społeczeństwa. Tego zaś rodzaju lekcyj, pobudzających ruch umysłowy do szybszego tempa na polu rozwoju przemysłu krajowego, czuje się potrzeba w naszym kraju bardziej może, niż gdzieindziej. A tej potrzebie pragnie właśnie uczynić zadość Zarząd Muzeum, stosownie do środków, jakiemi rozporządza.

Niestety jednak, warunki lokalne Muzeum przemysłowego miejskiego obecnie nie pozwalają na urządzanie wystaw na szersze rozmiary. To też Zarząd Muzeum, widząc się skrępowanym brakiem odpowiedniego miejsca, postanowił chociaż w skromniejszym zakresie urządzić szereg wystaw, i w ten sposób przysposobić nowy materyał dla obrazu rozwoju przemysłu krajowego w przeszłości, a zarazem ożywić rozwijającą się pracę w dziedzinie przemysłu artystycznego.

Na razie zamierzył Zarząd Muzeum urządzić wystawę wyrobów konwisarskich, które zgnębione rozkwitem innych rękodzieł, wytwarzających analogiczne przedmioty, aczkolwiek zdają się być skazane niejako na wymarcie, wszakże przedstawiają zabytki artystycznego znaczenia, a nawet w pewnym kierunku mają zupełną racyę bytu i dalszego rozwoju.

Już w XIV stuleciu wyroby konwisarskie słynęły w Płocku, a niewątpliwie i w innych miejscowościach w Polsce konwisarze posiadali swe warstaty.

Klasa ludzi mniej zamożna, w braku naczyń z kruszcu szlachetnego, posługiwała się powszechnie wyrobami z cyny. To też naczynia, służące do zwykłego użytku jak: kufle, dzbany, talerze, misy, półmiski i t. p.; obok tego aparaty kościelne jak: kielichy, lichtarze, lampy, trybularze, ampułki i t. p. — wyrabiali konwisarze, osiedleni w większych miastach, zabezpieczając w tym kierunku potrzeby mieszkańców dawnych ziem polskich. — Było to więc szeroko rozpowszechnione rękodzieło, którego wyroby częstokroć znamionowały nieposlednią zręczność wykonawcy i rzetelne poczucie piękna tak w formie, jakoteż w ornamentacyi przedmiotów. — Jakoż kunszt konwisarski był widocznie wysoko ceniony i zaliczany do rękodzieł artystycznego znaczenia, kiedy przez dłuższy czas złączony był z cechem złotniczym.

W kraju naszym niewątpliwie przechowały się dotąd zabytki konwisarskie nietylko w kościołach i klasztorach, ale i w prywatnych zbiorach magnackich, w domach szlacheckich i mieszczańskich.

Zgromadzenie przeto na wystawę tych zabytków, byłoby nader cennym materyałem dla badaczów historyi krajowego przemysłu i dla celów przemysłu artystycznego w ogóle, gdyż nie można wątpić, że liczniejszy zbiór utworów kunsztu konwisarskiego, nastręczyłby niejedną nową wskazówkę, niejeden motyw ornamentacyjny i stylistyczny, nie jedenszczegół nieznany historycznego lub artystycznego znaczenia.

Powodowany temi pobudkami, Zarząd Muzeum żywi nadzieję, że myśl urządzenia wystawy wyrobów konwisarskich, tak z czasów dawniejszych jakoteż nowoczesnych, znajdzie żywe poparcie w kraju. — Zwracamy przeto prośbę naszą do Przewielebnego Duchowieństwa świeckiego i zakonnego, do Muzeów naszych i w ogóle do wszystkich, którzy posiadają zabytki kunsztu konwisarskiego, ażeby raczyli je nadesłać do Muzeum przemysłowego miejskiego na rzeczoną wystawę, najdalej do 15 sierpnia b. r.

Koszta transportu nadesłanych okazów do Lwowa i napowrót, poniesie Zarząd Muzeum, który też gwarantuje zwrot przedmiotów w stanie takim, w jakim przybędą one na wystawę. Celem zaś przysposobienia miejsca w lokalu muzealnym, Zarząd Muzeum ma zaszczyt uprzejmie upraszać o zgłoszenia najdalej do końca lipca co do ilości okazów, mających się nadesłać na wystawę, z oznaczeniem ich użytkowego przeznaczenia, oraz, o ile to będzie możebnem, ich pochodzenia i epoki wykonania, opierając się bądź na inwentarzach miejscowych, bądź też na przechowanej w tym względzie tradycyi.

Podpisani: Zastępca prezesa *Julian Zachariewicz*, kustosz *Władysław Rebczyński*.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 5 lipca 1892. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 4go lipca do 12 w południe dnia 5 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku połudn.-zachodni, co do siły słaby (1—2), niebo prawie czyste, a powietrze wilgotne (58 proc. wilgot. względnej), opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +20,3°C., najwyższa +26,0°C. dziś w południe, najniższa +15,8°C. w nocy.

Przez całą ubiegłą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się na morzu Niemieckiem; zwyżka 770 do 765 mm. w Turcyi.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 765 mm.

Prognoza na dobę 6 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3—4), średnia temperatura doby około +19°C., stan nieba będzie lekko zachmurzony, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 65 proc.; opad, deszcz chwilowy. Powietrze skłonne do burzy.

— **W powiecie lwowskim**, w skutek gradu w dniach 17 i 23 z. m. ucierpiało znacznie 14 gmin w okolicy Lwowa. Zarządzono zbadanie wysokości tych szkód.

— **W Brzeżanach** odbędzie się w sobotę, 9 lipca, w sali kasynowej koncert lwowskiego Towarzystwa spiewackiego „Echo“. Spiewy choralne, solowe, monologi, deklamacya, gra na cytrze i na fortepianie, składają się na bogaty i niezwykle interesujący program. „Echo“ wypełni cały program własnemi siłami i wydelegowało na tę wycieczkę 20 swych najlepszych sił. Lwowskich spiewaków zaprosiło w gościnę brzeżańskie Towarzystwo muzyczne.

— **Zarząd bursy im. Kraszewskiego** w Stanisławowie ogłasza konkurs na 40 miejsc w bursie, z których 5 bezpłatnych, a 35 miejsc za dopłatą miesięczną 3 do 10 zł. Ubiegać się mogą tacy ubodzy uczniowie bez różnicy obrządku, szkół średnich i seminaryów nauczycielskich, którzy ukończyli ostatnie półrocze z dobrym postępem i notą z obyczajów przynajmniej dobrą. Podania wnosić należy do zarządu bursy im. Kraszewskiego w Stanisławowie, przy ulicy Krętej, najpóźniej do 17 lipca b. r. i załączyć świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwo zdrowia i szczepionej ospy oraz zobowiązanie się rodziców lub opiekunów do dopłaty miesięcznej.

— **Internat seminarzycki w Stanisławowie**. Towarzystwo św. Wincentego à Paulo w Stanisławowie, zamierza założyć tamże z początkiem roku szkolnego 1892/3, internat dla młodzieży katolickiej bez różnicy obrządków, kształcącej się w seminaryum tamtejszem na ludowych nauczycieli. Zamiar tej doniosłości sam się najlepiej poleca. Internat stać będzie pod kierownictwem osobnego komitetu Towarzystwa św. Wincentego à Paulo, a w skład jego wejdą: delegat mianowany przez Wydział krajowy i delegat przeznaczony przez Radę szkolną krajową, która reskryptem z d. 20 kwietnia 1892 l. 6388, zatwierdziła przedłożony regulamin i statuta internatu. Towarzystwo udaje się przeto do wszystkich obywateli, znanych z ofiarności dla dobra publicznego, z prośbą, aby usiłowania jego swemi ofiarami popierać raczyli. Wszelkie datki nadsyłać należy do skarbnika Towarzystwa: ks. Franciszka Skarbowskiego w Stanisławowie.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Warszawie, Józef S u r e w i c z, były artysta dramatyczny sceny wileńskiej, a następnie warszawskiej.

— **Ślub**. W Krakowie pobłogosławiony został w sobotę, dnia 2 b. m. o godz. 7 wieczorem związek małżeński p. Leonarda Mataszewskiego, syna Leopolda i ś. p. Joanny z Grochowalskich, właściciela fabryki cukru na Podolu rossyjskiem, z panną Wirginią Walczak, córką ś. p. prof. szkoły realnej, Jana Walczaka i Stefanii z Kuczyńskich.

— **Klucz chorochowski**. Z Łucka donoszą: W dniu 1 b. m. sąd okręgowy uskutecznił sprzedaż klucza chorochowskiego, własność hr. Tarnowskich.

— **Szkoła dramatyczna warszawska**. Z Warszawy piszą, iż w klasie dykcyi i deklamacyi, istniejącej przy Towarzystwie muzycznem, zajdą zmiany. Kierownictwo klas obejmie p. Wł. Szymanowski, zaś klasę deklamacyi, po p. Józefie Kotarbińskim, obejmie zastępca tegoż, p. Grubiński. P. Kotarbiński obejmuje natomiast wykład teoryi i historyi sztuki dramatycznej.

— **Morderstwo rytualne**. W mieście Cleve, nad Renem, rozpoczęła się wczoraj przed sądem przysięgłych rozprawa ostateczna przeciw rzeźnikowi żydowskiemu, niejakiemu Buschhofowi, oskarżonemu o morderstwo rytualne, dokonane na chłopaku chrześciańskim z Xanten. Oskarżony zaprzecza, jakoby był winien. Do rozprawy powołano 117 świadków.

— **Witalina**, która w Petersburgu, jako środek leczniczy, tyle narobiła wrzawy, podług

zapewnień *Nowoje Wremia*, bardzo dobrze działa na muchy, które, gdy jej spróbują, zaraz giną.

— **Cholera w Rossyi.** W Saratowie zachorowało w ostatnich trzech dniach 20 osób skutkiem cholery, z których 2 umarły. W Astrachanie zdarzyło się wd. 2 b. m. 19 wypadków epidemii, a w Tyflisie 2, z tego 1 śmiertelny.

— **Odroczona promocya.** W Paryżu miała się odbyć w tych dniach w Uniwersytecie tamtejszym promocya 28-letniej panny Joanny Chauvin na „doktora praw“. Sala, w której miała się odbyć ta uroczystość, nie mogła pomieścić publiczności, która na nią przybyła, a przed gmachem Uniwersytetu zebrały się ogromne tłumy i wyłamały bramę wchodową. Skutkiem tego odroczono promocyę na później.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze letnim dziś, we wtorek, po raz pierwszy „Człowiek o stu głowach“, krotochwila w 3 aktach Henryka Moulin i Edmunda Delavigne, w tłómaczeniu Sachorowskiego. Jutro, we środę, przedstawienia nie będzie. We czwartek po raz drugi „Człowiek o stu głowach“.

Lola Beeth. Z Paryża donoszą, że dyrektor Wielkiej Opery, Bertrand, zawiązał pertraktacye z p. Lolą Beeth, w celu sprowadzenia jej tego lata do Paryża na kilka gościnnych występów w „Lohengrinie“ i „Romeo i Julii“.

„La Débacle“, najnowsza powieść Zoli, stała się przedmiotem licznych artykułów w prasie francuskiej; tym razem i poważne dzienniki, jak: *Débats* i *Temps*, chwalą ją bez żadnych zastrzeżeń. Pierwszy z tych dzienników, który dotąd nie odznaczał się bynajmniej łaskawością dla autora, nazywa ostatnią jego powieść poprostu arcydziełem.

P. Duse udaje się w roku przyszłym do Ameryki. Za 50 przedstawień otrzyma artystka podług zawartej umowy, sumę 150.000 dolarów.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy.

Lwów, 5 lipca: pszenica 8·75 do 9·25, żyto 8·— do 8·25, jęczmień 6·— do 7·—, owies 6·75 do 7.30, rzepak nowy 9·60 do 10·20, groch 6·50 do 8·50, wyka 4·50 do 5·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka 9·50 do 10·25, koniczyna czerwona 40·— do 55·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·75 do 6·10, chmiel nowy za 60 kilg. 55·— do 60·—, spirytus 15·25 do 15·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 13·— do 13·50.

Usposobienie słabe.

Rzeszów: pszenica 9·25 do 9·50, żyto 8·50 do 9·—, jęczmień 8·— do 8·10, owies 7·— do 7·50, wyka 5.— do 5·80. bobik 6·75 do 7·50, chmiel 67·50 do 70·—, groch 9·— do 10·50, kukurudza 6·— do 6·50, rzepak 10·15 do —·—, hreczka —·— do —·—.

Okowita 14·— do 15·25.

Czerniowce: pszenica 9·— do 9·25, średnia 8·50 do 8·75, żyto 8·— do 8·25. średnie 7·50 do 7·75, jęczmień browarny —·— do —·—, pastewny 6·— do 6·25, owies 6·50 do 6·75, średni 6·15 do 6·40, rzepak na jesień 9·50 do 10·50, letni —·— do —·—, nasienia lniane —·— do —·—, konopie —·— do —·—, koniczyna —·— do —·—, kukurudza 5·30 do 5·40, na czerwiec —·— do —·—, bób —·— do ——, groch 7·— do 8·—, anyż 27·— do 30·—, spirytus za 10.000 litr prc. 15·75 do 16·—.

Usposobienie słabe.

Praga: pszenica czeska 9·68 do 10·30, węgierska 9·70 do 10·25, austryacka —·— do —·—, jęczmień —·— do —.—, owies 6·10 do 6·50, nasienie rzepakowe 12·— do —·—, olej rzepakowy 33·50 do —·— groch —·— do —·—.

Wiedeń, 5 lipca. (*Telegram Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 3518 sztuk opasowego, — z paszy i 465 sztuk chudego.

Razem 3983 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 1049 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 78 sztuk chudych, z Bukowiny nic nie nadesłano.

Ogółem przypędzono 712 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, a z Galicyi 145 sztuk więcej.

Popyt był ożywiony. Ceny towaru przedniego podniosły się przeciętnie o 2 zł., innych zaś gatunków o 3 zł.

Nie sprzedano 18 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 56 zł. — ct. do 59 zł. — ct., za towar przedni po 60 zł. — ct. do 63 zł. — ct., wyjątkowo po 63 zł. 50 ct. do — zł. — ct., węgierskie woły opasowe po 56 zł. — ct. do 60 zł. — ct., za towar przedni 61 zł. — ct. do 64 zł. — ct., wyjątkowo po 65 zł. — ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 56 zł. — ct. do 61 zł. — ct., za towar przedni po 62 zł. — ct. do 64 zł. — ct., wyjątkowo po 64 zł. 50 ct. do 66 zł. — ct.; krowy po 24 zł. — ct. do 35 zł. 50 ct.; stadniki po 28 zł. — ct. do 36 zł. — ct.; bawoły po 24 zł. — ct. do 30 zł. — ct., woły po 25 zł. — ct. do 36 zł. — ct. za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 28 zł. — ct. do 127 zł. — ct. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie zapisują pogłoskę, wedle której baron Krauss, zamianowany przed kilku tygodniami dopiero prezydentem rządu krajowego na Bukowinie, przeniesiony zostanie w stan spoczynku. Br. Krauss bawi obecnie na urlopie.

Kurs oficerów sztabowych został w tych dniach zamknięty, a frekwentanci powrócili już do swoich oddziałów. Na 89 kapitanów i rotmistrzów wszelkiej broni, otrzymało 83 świadectwo uzdolnienia do awansu na majorów. Wedle dotychczasowych stosunków awansowych, oficerowie, którzy obecnie ukończyli kurs z pomyślnym rezultatem, otrzymają mniej więcej w przeciągu dwóch lat stopień majora. Dnia 1 sierpnia rozpocznie nowa serya kapitanów i rotmistrzów kurs sztabowy, który potrwa do Nowego roku.

Inspekcya szkolna ministra wyznań i oświaty, dr. Bossego, w Poznańskiem, zaalarmowała niemiecką narodowo-liberalną prasę, zwłaszcza tę, która ciągle jeszcze tęskni za rządami księcia Bismarcka. Między innemi *Kölnische Zeitung*, obawiając się widocznie, aby inspekcya nie wykazała braków w szkołach, przez Niemców prowadzonych, pisze: „Wiadomo, z jak ogromnemi trudnościami mają do walczenia niższe szkolne władze w Księstwie Poznańskiem. Wielu niemieckich katolików sprzeniewierza się niestety swej narodowości, żeniąc się z Polkami. Bolesną jest rzeczą widzieć, że ludzie z niemieckiemi nazwiskami zachowują się zupełnie jak Polacy. A ci odstępcy są jeszcze bardziej bezwzględni i wyzywający w akcentowaniu swej słowiańskości, niż Polacy z urodzenia“.

W berlińskich kołach wpływowych poruszono myśl, czyby celem wyprzedzenia konkurencyi francuskiej, nie wypadało urządzić wystawy powszechnej w Berlinie już w r. 1898-ym, albo 1899-ym.

Według *Pol. Corr.*, ma car w jesieni b. r. przybyć do Skierniewic na polowanie.

W prowincyach nadbałtyckich prowadzono dotąd księgi metrykalne wyznania protestanckiego w języku niemieckim. Według rozporządzenia ministeryalnego, mają one odtąd być prowadzone wyłącznie w języku rossyjskim.

Istniejące dotąd jeszcze w jednej tylko Rydze żydowskie stowarzyszenie rzemieślnicze, zostało rozwiązane.

Grażdanin notuje pogłoskę, krążącą w Moskwie, jakoby wszystkie kasy pożyczkowe żydowskie miały być zamknięte w połowie bieżącego miesiąca, z pozostawieniem półrocznego terminu właścicielom owych kas do uregulowania interesów, co znaczy, że zastawy nie będą już przyjmowane w drugiej połowie lipca, a wszelkie rzeczy zastawione, mają być zwrócone właścicielom przed rokiem 1893.

Komitety, kierujące emigracyą żydów w Rossyi, zwróciły się do rządu tureckiego z prośbą o pozwolenie zorganizowania w Turcyi obszernych kolonij żydowskich.

Potwierdza się doniesienie, że król serbski Aleksander w ciągu lata spotka się z królową Natalią. Król Aleksander wyraził w obec regencyi życzenie, że pragnąłby spotkać się z matką w czasie najbliższym, a ponieważ spotkaniu takiemu nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, więc życzenie króla będzie spełnione. Mylne jest jednakże doniesienie, jakoby spotkanie króla z matką mogło odbyć się tylko w obecności regenta Risticza. Ristic w ogóle nie będzie towarzyszył królowi; w orszaku króla, oprócz członków jego dworu, znajdować się będzie tylko nauczyciel i jeden z członków gabinetu, prawdopodobnie minister oświaty. W podróży tej król zachowa wszędzie *incognito*. Miejsce spotkania z królową Natalią dotąd nieoznaczone.

Milan zmienił zamiar wyjazdu do Baden pod Wiedniem, a natomiast uda się na kuracyę do Ems, gdzie też spotka się z synem, królem Aleksandrem.

Papież Leon XIII jest niezmordowany; nie ustaje ani na chwilę w rozpoczętem dziele, polegającem na pogodzeniu katolików francuskich z istniejącą formą rzeczypospolitej. Wiadomo, że po ostatniej enuncyacyi Watykanu prawica monarchiczna złożyła deklaracyę, w której uchylając głowę przed Papieżem w rzeczach wiary, zastrzega się wyraźnie przeciw jego interwencyi w kwestyach polityki, mówiąc, że takowe jedynie we Francyi, przez Francuzów rozwiązane być mogą. Obecnie Leon XIII ogłosił list do biskupa w Grenoble, w którym w sposób kategoryczny potępia zachowanie się pewnej części prawicy. Papież bowiem pisze między innemi: „Żałujemy, że istnieją ludzie, którzy pozostając wprawdzie wierni katolicyzmowi, sądzą się być w prawie sprzeciwiania się kierunkowi nadanemu przez głowę Kościoła, pod pretekstem, że tu chodzi o polityczną sprawę. A więc w obec ich postępowania, powtarzamy raz jeszcze wszystkie nasze poprzednie nauki, zachowując je w całej mocy i rozciągłości, i dodajemy jeszcze: Tak jest, my nie pragniemy robić polityki, ale kiedy polityka jest tak ściśle związana z religią, jak obecnie we Francyi, jeden Papież ma powołanie wskazać wiernym postępowanie, które zabezpieczyć może skutecznie interesa religijne“.

Królowa angielska uda się w połowie miesiąca z Windsoru do Osborne, zkąd po sześcio-tygodniowym pobycie wyjedzie na zwykły jesienny pobyt do Balmoral.

W Anglii utrzymują, że w razie, gdyby Gladstone uzyskał małą większość kilkunastu głosów, jak to jest możliwe, obecny rząd margr. Salisbury'ego nie poda się zaraz do dymisyi, dopóki Gladstone nie ogłosi swego projektu *Home-rule*, a parlament nie zajmie w obec niego stanowiska.

Politische Correspondenz dowiaduje się, że dotychczasowy ambasador turecki w Londynie, Rustam-basza, ustąpi, a jego miejsce zajmie generał-gubernator Libanu, Wassabey.

Wedle *Politische Correspondenz*, bezzasadną jest pogłoska, jakoby nowy prezes gabinetu greckiego, Trikupis, zamierzał, ze względu na potrzebę oszczędności, zwinąć kilka reprezentacyj Grecyi za granicą.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 5 lipca. Izba poselska po rozprawie nad naglącemi wnioskami w sprawie przyjęcia z pomocą nawiedzonym klęskami gminom powiatów: Althofen, Tarnów i Dąbrowa, przyjęła rezolucyę wzywającą Rząd, ażeby zbadał rozmiary tych klęsk i odpowiednie wnioski Izbie przedstawił.

Wiedeń, 5 lipca. Komisya budżetowa przekazała wniosek o ustawienie popiersia ś. p. Herbsta w gmachu parlamentu, podkomisyi, złożonej z 6 członków; dalej przyjęła kredyt na budowę koszar w Brodach i udzieliła Rządowi absolutoryum z zamknięć rachunkowych za lata 1886—88.

Wiedeń, 5 lipca. Komisya mieszana, złożona z członków obu Izb, przyjęła niższą sumę a więc 500.000 zł. na zapomogi drożyźniane dla urzędników i sług państwowych.

Izba dep. przyjęła na wczorajszem posiedzeniu pozostałe paragrafy z wyjątkiem 24, projektu ustawy budowlanej wraz z rezolucyami odnośnej komisyi. Paragraf 24 upoważniający Rząd do wydania w drodze rozporządzenia osobnych postanowień dla Dalmacyi został odrzucony 72 gł. przeciw 71 głosom.

Wiedeń, 5 lipca. Najwyższa Rada sanitarna postanowiła już teraz wziąć pod rozwagę daleko idące sanitarne zarządzenia, a to przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, gdyby cholera miała pojawić się w Galicyi i na Bukowinie. Referent sanitarny w Ministerstwie spraw wewnętrznych, Kussy, zawiadomił Radę o zarządzeniach Rządu, jakie już obecnie będą przedsięwzięte z powodu pojawienia się w Rossyi tyfusu plamistego i innych zakaźnych chorób na granicy galicyjskiej i bukowińskiej.

Budapeszt, 5 lipca. W Izbie wyższej przy obradach budżetowych zabrał głos książę prymas, omawiając swój przedłożony rządowi projekt radykalnego rozwiązania sprawy chrztu dzieci z małżeństw mięszanych. Książę prymas konstatuje, że Papież nie mięszał się do wewnętrznych spraw Węgier, owszem podnosi, że Kościół katolicki zgadza się na małżeństwa mięszane tylko pod tym warunkiem, żeby dzieci wychowywane były po katolicku. Książę prymas wskazuje na mądrość stanu ks. Bismarcka, kiedy zmienił ustawy majowe. Mowca formułuje swój wniosek w ten sposób, iż do ustawy ma być dodana interpretacya autentyczna w drodze ustawodawczej, tej treści, że rodzice nie mogą być zmuszani wbrew swej woli do wychowywania dzieci w myśl zasad owej ustawy.

W dalszym toku rozprawy oświadczył minister wyznań i oświaty, że proponowany przez księcia prymasa sposób rozwiązania kwestyi jest nie do przyjęcia, że jednak podniesiona przez niego interpretacya ustawy z r. 1886 znajdzie uwzględnienie przy kodyfikacyi prawa familijnego.

Budapeszt, 5 lipca. Komisya finansowa Izby poselskiej przyjęła zmiany, poczynione przez austryacką komisyę walutową w przedłożeniach o regulacyi waluty.

Rzym, 5 lipca. Trybunał apelacyjny wydał wyrok w sprawie zaburzeń anarchistycznych podczas zebrania ludowego dnia 1 czerwca 1891. Anarchista Cipriani skazany na więzienie 20-miesięczne, inni oskarżeni na więzienie od 8 do 25½ miesiąca. Odczytanie wyroku wywołało wielki zgiełk. Musiano przemocą usunąć publiczność z sali, gdyż oskarżeni stawili opór. Policya następnie aresztowała 14 osób, które wyprawiały ekscesa przed gmachem trybunału apelacyjnego.

Bruksela, 5 lipca. Przybył tu król rumuński.

Belgrad, 5 lipca. (*Tel. pryw.*) Król Aleksander wyjedzie d 9 b. m. do Ems.

Bukareszt, 5 lipca. Handlowo-polityczne porozumienie pomiędzy Rumunią a Niemcami, z dniem wczorajszym nabrało mocy obowiązującej. Rokowania o zawarcie traktatu handlowego mają się rozpocząć przed upływem prowizorycznych zobowiązań.

Cleve, 5 lipca. W rozprawie karnej przeciw żydowskiemu rzeźnikowi Buschhof, przesłuchany został wczoraj po południu były majster rzeźnicki Junkerman, który w dzienniku *Xantener Bote* ogłosił był swego czasu zdanie, iż Buschhof dopuścił się morderstwa rytualnego. Świadek ten uwikłał się podczas przesłuchania w takie sprzeczności, że na wniosek obrońcy oskarżonego trybunał uchwalił wezwać jako świadka redaktora wspomnionego dziennika, Bresver'a. Następnie przesłuchano lekarzy sądowych, jako rzeczoznawców. (*Patrz Kronikę; przyp. Red.*).

Paryż, 5 lipca. Izba przyjęła kredyt w wysokości 200.000 franków na misye w koloniach i zakończyła rozprawę ogólną nad kredytami dodatkowemi budżetu marynarki, których bronił energicznie minister marynarki.

Madryt, 5 lipca. W Calahorra (miasto w prowincyi Logrono), został ogłoszony stan oblężenia.

Petersburg, 5 lipca. (*Tel pryw.*) Po powrocie z Danii, uda się car do Finlandyi.

Londyn, 5 lipca. Z wyborów do parlamentu wyszło dotychczas 18 konserwatywnych, 6 unionistów i 8 gladstonistów. Wybory odbyły się bez wypadku.

Londyn, 5 lipca. Dotychczas wybrano do Izby gmin 47 konserwatywnych, 7 unionistów, 37 zwolenników Gladstona. Konserwatywni zdobyli trzy nowe okręgi, gladstoniści dziewięć.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowiecki

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa

dni 5 lipca 1892.

Hotel Imperial.

Pp. E. hr. Olizar z Hładki, A. Walc z Brodów, C. Jakubowski z Podola, L. Glatmann z Bursztyna, Z. Tarasiewicz z Krakowa, F. Koszowski z Zastawny, S. Długosz z Odessy, F. Majewski z Maryampola, Z. Kluczyński z Witowic.

Wystawy i Muzea.

Muzeum im Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10 - 11 przed południem, we środy i soboty od g. 11 - 3. Wstęp wolny

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południ. wstęp wolny.

Gmach sejmowy codziennie po poprzedniem zgłoszeniu się u zarządcy gmachu.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09		—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 5 lipca 1892.

	płacą walutą austr. zł. ct.	żądają walutą austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213 —	216 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	242 —	245 —
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324 —	330 —
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	— —	211 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101 —	101 70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107 50	108 20
Banku hipot. $4\frac{1}{2}$pr. los. w 50 l.	98 25	98 95
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$pr. wa. los. w 51 l.	98 50	99 20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96 80	97 50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41\frac{1}{2}$ lat	95 10	95 80
$4\frac{1}{2}$ pr. wa. los. 52 l.	99 40	100 10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94 70	95 40
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60 —	62 —
(daw. 5 pr.) $2\frac{1}{2}$ pr. w.a.	53 —	55 —
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50 —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104 70	105 50
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94 —	94 70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100 50	101 20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	— —	— —
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101 —	101 70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104 50	— —
Pożyczki kr. $4\frac{1}{2}$ pr. wa.	97 60	98 30
„ „ 4 „ „	91 40	92 10
5. Losy miasta Krakowa	22 50	24 50
„ „ Stanisławowa	29 50	32 50
6. Monety.		
Dukat cesarski	5 62	5 72
Napoleondor	9 46	9 56
Półimperyał	9 65	— —
Rubel rossyjski srebrny	1 21	1 31
„ papierowy	1 16.—	1 18 —
100 marek niemieckich	58 35	58.90

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 lipca 1892.

1. Dług państwa.	płacą	żądaja
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.40	95.60
luty-sierpień	95.35	95.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95 20	95.40
kwiecień-październik	95.20	95.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.—	141.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.25	142 —
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	151.25	152.25
„ „ 1864 po 100 złr.	182.75	183.75
„ „ 1864 po 50 złr.	182.25	183.25
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151 40	152.40
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	112.75	112.95
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.90	101.—
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.20
Galicyi	104.35	105.35
Niższej Austryi	109.50	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.50	95.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	155.—	155.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	316.50	317.—
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	638.—	640 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	222.—	223.50
Bank austro-węgierski a 600 zł.	998.—	1001.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.60	92 80
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	348.—	350.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2850 —	2855.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.75	215 25
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.50	244 25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	303 25	303 75
Połud. kol. panstw. po 200 zł. w. a.	99 75	100.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	200.—	200.30
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4\frac{1}{2}$ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.25	112.25
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.40	102.20
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4\frac{1}{2}$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.50
Banku krajowego $4\frac{1}{2}$ pr. wa. los. w $51\frac{1}{2}$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	102.—
Banku aust. węg. $4\frac{1}{2}$ pr.	101.—	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	100.50	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po $5\frac{1}{2}$ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.40	100.40
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.50	100.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4\frac{1}{2}$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.70
z r. 1884	93.75	94.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103 —	104 —
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.25	190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	56.20	57.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23.90
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	— —
Palfiego po 40 zł. m. k.	55 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	17 90
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.10	12 40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.75	24 75
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.25	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40.—	41.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	64 50	65 75
7. Weksle (za 3 miesiące)		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p n	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.60	119 95
Paryż za 100 fr.	47.52.5	47.57 5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.69.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.5	9.51·5
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 4397 (3837 2—3)

Dnia 9 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś dnia 9 września 1892 nawet niżej takowej odbędzie się w tut. sądzie zawsze o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. 240 Lubkowce objętej Abrahama Elstera własnej, na rzecz Samuela Thau Josla pto. 584 zł. 62 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 860 zł.

Wadyum 86 zł.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony adwokat dr. Dawidowicz w Śniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, 25 maja 1892.

L. 4578 (3835 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 788 zł. 38 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 28 lipca i 30 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności, objętej wykazem hip. l. 579 ks. gr. gminy Mielec Kazimierza Korpantego i masy spadkowej Józefy Korpantowej własnej.

Cena wywołania 2000 zł. wa.

Wadyum 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Mieczysław Brzeski.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 6 czerwca 1892.

L. 6155 (3683 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 900 zł. aw. zpn. na rzecz Majera Bartfelda. odbędzie się dnia 4 sierpnia 1892 i 22 września 1892 zawsze o godzinie 10 przed poł. w biurze Nr. 6 egzekucyjna sprzedaż 10/12 części realności dłużniczek Reizi Lei 2 im. Karniol i Chaji Sary dw im. Nussenbaum w Tarnowie pod l. 181 położonej własnych.

Cena wywołania, poniżej której 10/12 części realności tej na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 4418 zł. $97\frac{1}{2}$ ct.

Wadyum 441 zł- aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnopol, 11 czerwca 1892.

L. 3212 (3834 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Simona Steinholza w kwocie 250 zł. wa. zpn. odbędzie się w ck. sądzie powiatowym w Czortkowie egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 187 księgi gruntowej gminy katastralnej Rosochacz objętej, dłużników Justyny Dremań, Iwana, Pawła, Maryi, Teodora, Wasyla i Hrynia Hryciów własnej, dnia 14 lipca 1892 za lub powyżej ceny wywołania, a dnia 1 września 1892 nawet poniżej takowej zawsze o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa powyższej realności w kwocie 261 zł. wa.

Wadyum 26 zł. 10 ct.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.

O tem uwiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i wszystkich, którzyby po dniu 14 września 1891 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną nie została, niniejszym edyktem, tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Czaczkowskiego w Czortkowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków, 10 maja 1892.

L. 7727 (3756 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zgromadzenia pp. Duchaczek przy kościele św. Tomasza w Krakowie do spadkobierców ś. p. Adama i Maryanny Schweigerów w kwocie 500 zł. aw. z pn odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 4 sierpnia 1892 i 24 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności pod lwh: 127 w Trzebini położonej tychże spadkobierców własnej.

Cena wywołania 1262 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr Antoni Gaszyński z Chrzanowa z substytucyą dr. Władysława Majewskiego z Chrzanowa.

Chrzanów, dnia 15 czerwca 1892

L. 1633 (3786 2—3)

Dnia 5 sierpnia 1892 i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 104 w Gdowie położonej wyk. hip. 104 objętej Jakóba Selenfreunda własnej na pokrycie pretensyi Mojżesza Kempiera w kwocie 124 zł. 46 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 500 zł., zaś wadyum 50 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 8 marca 1892.

Ł. 10179 (3768 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Silberberga w kwocie 9 zł. 20 ct. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 327 w Tyczynie położonej whl. 104 ks. gr. gm. kat. Tyczyn objętej na imię Jana Maćkiewicza zaintabulowanej w dniach 8 sierpnia i 5 września 1892.

Cena wywołania 1100 zł.

Wadyum 110 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 24 lutego 1892.

L. 20271 (3732 1—3)

Krakowski Sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Kazimierza i Katarzyny Ząbków w kwocie 1000 zł. zpn odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 sierpnia 1892 i 13 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 144 w Bieńczycach Magdaleny Ciepielówney własnej.

Cena wywołania 5210 zł.

Wadyum 520 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dadler, z substytucyą adw. dr. Grossa.

Kraków, dnia 25 maja 1892.

L. 9479 (3788 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 100 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i Oszczędności „Wzajemna Pomoc" w Dobczycach w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 1 gm. kat. Wiśniowa objętej dłużnika Jana Cygana własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski.

Wadyum wynosi 14 zł. aw.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 21 marca 1892.

L. 6543 (2964 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności masy konkursowej gal. kasy zaliczkowej w kwocie 42 złr. 72 ct. zpn. odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej w Winnikach położonej, whl. 27 objętej na dniu 11 sierpnia i na dniu 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 366 zł. 50 ct.

Poręczne 37 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, dnia 15 grudnia 1891.

L. 2588 (3787 1—3)

Dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna licytacya realności pod nk. 13 w Kwapince położonej whl. 39 ks. gruntowej gminy Nierzeń objętej dłużnika Jakóba Łaszczyka własnej na pokrycie zaległych rat amortyzacyjnych z pretensyi Galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 750 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania wynosi 1800 zł., zaś wadyum 150 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registrarurze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 3 maja 1892.

L. 7235 (3824 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Abrahama Zieglera cessyonaryusza Abla Hochberga sumy 200 zł w. a. z pn. po strąceniu wyłączonej już kwoty 69 zł. 50 ct. licytacyą realności Tobiasza, Eliasza i Hindy Sary 2im Eichensteinów własnej wyk. hip. 63 gminy Jaryczów nowy objętej na dzień 5 sierpnia 1892 i na dzień 9 września 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 2.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zbyszewski we Lwowie.

Lwów, 26 maja 1892.

L. 1169 (3866 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Hawryła Nosala w kwocie 105 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 12 względnie 36, położonej w Długiem, a mianowicie całego ciała hip l. 36, 4/6 części ciała hip. l. 47, 4/4 części ciała hip. l. 49, 1/4 części ciała hip. l. 50, 3/8 części ciała hip. l. 51 i połowy ciała hip. l. 52, na dzień 12 lipca i 9 sierpnia 1892, każdym razem o g. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 2900 zł.

Wadyum 290 zł

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Maurycego Sterna w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 14 marca 1892.

L. 4830 (3885 1—3)

Dnia 4 sierpnia i 6 września 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 198 w Brzesku wyk. hip. 198 ks. gr. gminy Brzesko objętej Gampla Drobnera własnej na rzecz adw. dr. Faustyna Jakubowskiego, celem zaspokojenia sumy 50 zł.

Cena wywołania 3000 zł.

Wadyum 300 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, dnia 24 maja 1892.

L. 2118 (3789 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Jana Jasielskiego w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 476 gm. kat. Dobczyce objętej a względnie połowy tejże dłużniczki Maryanny Lejcowej własnej w dwóch terminach, a mianowicie dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem,

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz p. Bruno Rogalski w Dobczycach.

Wadyum wynosi 23 zł. 50 ct.

Dobczyce, 17 marca 1892.

L. 7884 (3804 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 5 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 września 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 61 wedle lwh. 61 gm. Dobczyce Tomasza Kowalskiego własnej na rzecz Marcina Kosmidra pto 26 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 690 zł. 50 ct.

Wadyum 70 zł. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. sąd registraturze.

Dla nieznanyck wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Brunona Rogalskiego ck. notaryusza w Dobczycach.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce 21 marca 1892.

L. 8795 (3805 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia. iż celem zaspokojenia sumy 93 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Podgórzu w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 14, 50 i 100 gm. kat. Fałkowice objętej dłużników Michała Siekierki, Józefa Żyły, Mateusza i Katarzyny Mentlów własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia' 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.

Wadyum wynosi 21 zł. wa.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, 21 marca 1892.

L. 3353 (3757 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 42 zł. zpn. na rzecz Kasriela Seidena odbędzie się dnia 4 sierpnia i 6 września 1892 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Tkacza w Oknie położonej, wykazem hipot l. 378 księgi grunt dla gminy katastralnej Okno objętej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 1132 zł.

Wadyum 114 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla wierzycieli, któryby po dniu 1 maja 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum Piotra Bednarza z Okna.

C. k. Sąd powiatowy

Grzymałów, dnia 1 czerwca 1892.

L. 510 (3559 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Mojżesza Reissa w kwocie 160 zł. wa. zpn odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 8 sierpnia i 19 września 1892 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności w Odrowążu położonej obejmającej 1/2 wyk. hipot. l. 51 i 1/12 część wyk. hipot l. 314 Rozalii Habas własnej.

Cena wywołania 151 zł. 50 ct. wa.

Wadyum 16 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adwokat dr. Kozłecki w Nowym Tagu.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, dnia 20 lutego. 1892.

L. 1599 (3877 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 151 zł. 65 ct. zpn. odbędzie się na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w tymże sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 156, 214, 215, 224, 216, 217, i 239 gm. Chełm objętych, dłużników Jana Migdała, Ignacego Dziurdzi, Piotra Cagla, Wojciecha Migdała, Mateusza Mleczko, Wojciecha Migdała z Moszczenicy i Teresy Samkowej własnych, w dwóch terminach mianowicie dnia 4 sierpnia i 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Andrzej Wcisło w Bochni.

Wadyum 1/10 częsc ceny szacunkowej każdej realności.

Bochnia, 10 marca 1892.

L. 47877 (3843 2—3)

OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w lwowskim okręgu budowniczym w latach: 1893, 1894 i 1895, odbędzie się dnia 13 lipca 1892 o godzinie 12 w południe w lwowskiem ck. Starostwie ponowna licytacya ofertowa.

Dostawa na r. 1893 wynosi:

1. Na trakcie Krakowskim:

a) z kamieniołomu Stradcz 1150 m^3 w sumie fiskalnej 4255 zł.;

b) z kamieniołomu Pruchnik 1215 m^3 w sumie fiskalnej 3863 zł 70 ct;

c) z kamieniołomu Starzyska 1380 m^3 w sumie fiskalnej 4519 zł. 50 ct;

d) z kamieniołomu Kurniki 585 m^3 w sumie fiskalnej 2767 zł. 5 ct.;

e) z szutrowiska na Sanie pod Składem solnym i Baryczą 975 m^3 w sumie fiskalnej 3875 zł. 62 ct.

2. Na traktach Przemyskim i Samborskim: z kamieniołomu Matkowice 2925 m^3 w sumie fiskalnej 7546 zł. $72^1/_2$ ct.

3. na trakcie stryjskim: z kamieniołomu Huta szczerzecka: 1335 m^3 w sumie fiskalnej 6074 zł. 25 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jako też wykaz ilości szutru dostawić się mającego do każdego kilometra, przejrzeć można w wymienionem ck. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnosić należy opieczętowane oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct., przy dołączeniu 5 prc. wadyum, z wyrażeniem oferowanych cen za 1 metr sześcienny szutru z każdego łomu lub szutrowiska nietylko cyframi, ale także literami.

Co do samej dostawy zastrzega się, że do końca stycznia każdego roku dostawić należy do każdego kilometra 6/10 części przepisanej ilości szutru, zaś do 30 czerwca każdego roku dostawa w zupełności ma być ukończoną.

Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom ck. Starostwo bezpłatnie udzieli, i winne opiewać na całe przestrzenie gościńców, zaopatrywane szutrem z jednych i tych samych łomów lub szutrowisk, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk, a względnie przestrzeni gościńca z nich zaopatrywanych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, nie zawierające wadyum, albo zawierające jakie dopiski i zastrzeżenia, lub też niepodane w terminie, nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 czerwca 1892.

L 12250 (3821 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie w kwocie 167 zł. wa. zpn. przeprowadzi w dniach 3 sierpnia i 7 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipot l. 753 księgi gruntowej gminy Komarno objętej dłużnika Pańka Barylaka własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na drugim terminie za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 460 zł.

Wadyum 46 zł. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Józef Gromnicki w Komarnie.

Komarno, dnia 30 grudnia 1891.

L. 2304 (3636 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia hipotekowanej wedle whl. księgi gruntowej dla gminy Brzeżany l. 1287 karty C. poz. 2 pretensyi c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 119 zł. 67 ct. z pn., odbędzie się w zabudowaniu tegoż Sądu w sali nr. 12 w dniach 4 sierpnia 1892 i 25 sierpnia 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 311/302 w Brzeżanach położonej wedle wykazu hipotecznego księgi gruntowej dla gminy Brzeżany l. 1287 karty B. poz. 1 i 3 własność Abrahama Herza Thalera w połowie i Etli Thaler zam. Schrift, Szeindli Menie dwojga im. Fitzer, Frimci Thaler, Izraela Joela dw. im. Thalera i Władysława Lewickiego po 1/10 części stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 4488 zł.

Wadyum ustanowione na kwotę 448 zł.

Ta realność sprzedaną będzie przy pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś przy drugim terminie i niżej ceny wywołania, jednakowoż nie niżej trzeciej części takowej.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna, o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane a tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 10 kwietnia 1892 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze, w tej sprawie zapadające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Madeyskiego ze substytucyą p. adw. dr. Czajkowskiego jakoteż zapomocą niniejszego edyktu.

Zaś niewiadomą z miejsca pobytu Ettlę Thaler zam. Schrift współwłaścicielkę wyżej wymienionej realności zawiadamia się obecnym edyktem. że uchwałą z dnia 12 grudnia 1891 l. 7106 dla niej w powyższej sprawie egzekucyjnej ustanowiono kuratorem adw dr. Czajkowskiego z Brzeżan z substytucyą adw. dr. Madeyskiego i z temuż kuratorowi uchwała rozpisująca licytacyę powyżej wspomnionej realności doręczoną zostaje.

Brzeżany, 4 czerwca 1892.

L. 20565 (3759 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi galicyjskiej kasy oszczędności w kwotach 281 złr. 25 ct., 282 złr. 4 ct., 282 zł. 85 ct., 283 zł. 68 ct., 4663 zł. 98 ct z pn, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1892 i 9 września 1892 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do dr. Edwarda Sumpera, Adolfa Sumpera i Aleksandry z Sumperów Papee należącej realności pod l. $223^2/_4$ we Lwowie położonej, wyk. hip. l 194 ks. gr. gm. kat. Lwów II dziel. objętej, przy której na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 24000 zł. lub przynajmniej za tę cenę, przy drugim terminie zaś nawet niżej ceny wywołania jednak nie niżej jednej trzeciej części takowej sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2400 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 14 stycznia 1890 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Starczewski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Lisiewicz mianowany został.

We Lwowie, dnia 11 czerwca 1892.

L. 2954 (3766 3—3)

Dnia 4 sierpnia i dnia 9 września 1892 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod lk. 26 lwh. 316 gminy kat. Wielkopole Ottenhausen Jana Weissa własnej i jednej połowy realności pod lk. 3 lwh. 315 tej gminy Jerzego Holeczka i Rozalii z Weissów Holeczkowej własnej na rzecz Chany Blank i Betty Landy dla wydobycia sumy 373 zł. 70 ct. aw.

Każda z realności sprzedaną będzie z osobna.

Cena wywołania pierwszej 2160 zł., drugiej 1102 zł. 50 ct. aw.

Wadzum 216 zł., co do drugiej 110 zł. 3 ct. aw.

Reszta warunków, akta i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka Richtera i niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest dr. Abraham Wiesenberg ck. notkryusz w Janowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów, dnia 2 maja 1892.

L. 22002 (3716 3—3)

Das k. k. Landesgericht in Lemberg gibt hiemit bekannt, dass behufs Hereinbringung der Forderung des Salamon Ederer pr. 336 fl. 33 kr., 487 fl. 59 kr. und 6 fl. 15 kr. s. N. G. gegen Ester Sprinze Schwarzwald, im hg. Verhandlungssaale am 5 August 1892 und am 6 September 1892, jedesmal um 11 Uhr Vormittags, die executive Feilbiethung der der Ester Sprinze Schwarzwald laut Grundbuchseinlage 212 des Grundbuches für Lemberg innere Stadt, Karte B. Post 10 und 13 gehörigen Hälfte der sub Cons. Nr. 224 Stadt in Lemberg gelegenen Realität stattfinden wird, wobei diese Realitätshälfte am ersten Feilbiethungstermine mindestens um den als Ausrufspreis angenommenen Schätzungswert von 10710 fl. 30 kr, ö. W., bei dem zweiten Termine aber auch unter dem Schätzungswert verkauft werden wird, ferner, dass als Vadium der Betrag von 1000 fl ö. W. zu erlegen sei, dass der Schätzungsakt und die Feilbietungsbediengnisse in der hg. Registratur eingesehen, oder im Abschrift erhoben werden können, und dass für diejenigen Gläubiger, welche erst nach Datirung des Grundbuchsauszuges, das ist nach dem 11 März 1892 Hypotekarrechte an der feilzubietenden Realitätshälfte erworben haben, oder welchen der Feilbiethungsbescheid oder irgend ein späterer in dieser Angelegenheit erflossene Gerichtsbescheid aus irgend welchem Grunde gar nicht oder nicht in gehöriger Zeit zugestellt werden könnte, zum Kurator der Herr dr. Löwenstein Advokat in Lemberg unter Substitution des Herrn Dr. Isidor Feiles Advokaten in Lemberg bestellt wurde.

Lemberg, am 11 Juni 1892.

Konkursa.

L. 5291 (3816 3—3)

Celem obsadzenia posady weterynarza miejskiego w gminie miasta Jarosławia z płacą roczną 500 zł., dodatkiem na dojazdy do rzeźni miejskiej i na targowicę miejską w rocznej kwocie 200 zł., kwaterowem w rocznej kwocie 100.. i 2 pięcioleciami po 10 prc. płacy aw. IV. rangi urzędników miejskich, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę wnieść mają najpóźniej do 16 lipca 1892 do Magistratu miasta Jarosławia swoje podania przy dołączeniu metryki urodzenia, dyplomu weterynarza i dowodu dotychczasowego zatrudnienia.

Posada powyższa nadaną będzie na rok jeden prowizorycznie, a po roku może nastąpić stabilizacya.

Magistrat miasta

Jarosław, dnia 26 czerwca 1892.

Burmistrz.

L. 3001 (3826 3—3)

Magistrat m. Sokala rozpisuje niniejszem konkurs na posadę budowniczego miejskiego.

Z posadą tą połączona jest płaca 500 zł., tudzież dodatek 100 zł. za dozór większych Pudów.

Za plany i kosztorysy na budowle o koszcie przenoszącym 2000 zł. honoruje gmina osobno.

Kandydaci mają się wykazać kwalifikacyą przepisaną rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 l. 67 dz.u. kr.

Na razie obsadzoną będzie posada na rok prowizorycznie.

Termin do podań oznacza się po koniec sierpnia br.

Magistrat miasta.

Sokal, dnia 26 czerwca. 1892.

L. 917 (3896)

Sprostowanie.

Konkurs z 26 czerwca 1892 l. 917/pr. na dwie posady ck. strażników cywilno-policyjnych przy lwowskiej ck. dyrekcyi policyi, umieszczony w „Gazecie Lwowskiej" nr. 147, 148 i 149, prostuje się niniejszem, mianowicie: że podania wnosić należy do 10 sierpnia 1892, a nie do 10 lipca, jak mylnie wydrukowano.

Lwów, dnia 4 lipca 1892.

L. 4000 (3886 1—3)

C. k. Sąd Tarnobrzeski przyjmie zaraz dyetaryusza z szybkiem i pięknem pismem, obeznanego w manipulacyi, wynagrodzenie 20 do 25 zł. miesięcznie. Świadectwa wymagane.

L. 389 (3888 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii rz. kat. w ck. gimnazyum w Jaśle.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa wraz z dodatkiem aktywalnym w myśl ustawy z dnia 15 kwietnia 1873 Dz. pr. p. nr. 48 i z dnia 9 kwietnia 1870 Dz. pr. p. nr. 47.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem przełożonej władzy do Prezydyum ck. krajowej Rady szkolnej najpóźniej do 20 lipca 1892.

Z Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 23 czerwca 1892.

Upadłości.

L. 24380 (3849 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako konkursowy ogłasza niniejszem, iż na mocy wyboru wierzycieli dnia 10 maja 1892 przeprowadzonego, pana adwokata dr. Horowitza jako zarządcę masy konkursowej Jakóba Eskreis, zaś p. Zygmunta Kitaj koncypienta adwokackiego jako zastępcę zarządcy tejże masy konkursowej zatwierdził.

Lwów, 25 czerwca 1892.

L. 8833 (3855)

Przemyski ck. Sąd obwodowy jako konkursowy, ogłasza, że w miejsce tymczasowego zarządcy masy konkursowej Samuela Peisacha 2 im. Tischlera, adwokata dr. Wilhelma Rosenbacha, ustanowiono zarządcą dr. Leona Mendrohowicza, adwokata w Przemyślu, zaś tegoż zastępcą dr. Michała Schwarza, kandydata adwokatury w Przemyślu.

C. k. Sąd obwodowy.

Przemyśl, 25 czerwca 1892.

Wyroki prasowe.

L. 13521 (3894)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny orzekł na mocy §§. 89 i 493 spr. k. i § 37 upk., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 179 czasopisma: „Dziennik Polski" z dn. 28 czerwca 1892 „Rossya grozi Austryi" zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a. uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 2 lipca 1892.

L. 13195 (3893)

W Imeny Jeho Wełyczestwa Cisara!

C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na pidstawi §§. 489 i 493 zak. kar. i § 37 zak. pras., szczo soderżanie broszury „Iwan Wiklif. Narys doktor ewanhelickij Mychajło Drahomenów. Wydała redakcya Naroda kosztom autora Lwiw 1892 Narodna drukarnia W. Manieckoho" mistyt w sobi znamena prowyny z §. 303 zak kar. i proto usprawedływena jest zariadżena czerez ck. Prokuratora derzawnoho kofiskata seji broszury.

W ślidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprestrenenie seji broszury a zabranyj nakład maje buty znisczenyj.

Lwiw, dnia 28 Junia 1892.

Księgi gruntowe.

L. 311 (3854)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gmin katastralnych 1. Butelka wyżna, 2. Wysocko niżne, 3 Zawadka i 4. Hnyła, powiatu sądowego Boryniańskiego rozpoczną się dnia 25 lipca 1892 a to najpierw w gminie Butelka wyżna a po ukończeniu dochodzeń w tej gminie w następnych gminach.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, dnia 30 czerwca 1892.

Kuratele.

L. 4870 (3825 3—3)

Hryńka Wowka syna Andrucha z Serdycy uznano marnotrawcą i oddano pod kuratelę Iwana Kuracha z Serdycy.

C. k. Sąd powiatowy

Szczerzec, 16 maja 1892.

L. 8160 (3764 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie uznał Hrycia Kieryka z Machnówka marnotrawcą ustanawiając kuratorem jego Jaśka Tujarę.

C. k. Sąd powiatowy.

Bełz, dnia 31 grudnia 1890.

L. 542 (3807 3—3)

W miejsce Asafata Semeniuka kuratorem bezwłasnowolnego Hrycia Prychniuka z Chmielna zamianowano Ołeksę Sztomina z Chmielna.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 23 stycznia 1892.

L. 3904 (3806 3—3)

Uchwałą Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 14 maja 1892 l. 6558 uznany został Antoni Ziemba vel Dziemba za marnotrawcę, a kuratorem dla niego ustanowiono Kubę Pawlinę z Borek małych.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 30 maja 1892.

L. 2733 (3785 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Brzeżanach ustanawia dla marnotrawcą uznanego Iwana Sabały kuratorem Marcina Kosińskiego obu w Rohaczynie wsi zamieszkałych.

Brzeżany, 18 marca 1892.

L. 6659 (3735 3—3)

Karol Barylak z Zarzecza uznany umysłowo niedołężnym.

Kuratorem dlań Michał Barylak z Zarzecza ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 11 czerwca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15300 (3815 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Thoma, że na prośbę p. Hermana Grosskopfa de praes. 16. grudnia 1891 l. 49411 wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. z pn. dnia 19 grudnia 1891 l. 49411 przeciw niemu i takowy doręczono do rąk równocześnie ustanowionego dlań kuratora p. dr. Włodzimierza Kosińskiego z substytucyą adw. dr. Kosińskiego we Lwowie.

Wzywamy przeto p. Ludwika Thoma by ustanowionemu kuratorowi lub tegoż zastępcy potrzebne informacye do zarzutów i obrony swych praw udzielił, gdyż z zaniedbania tego wyniknąć dlań mogące złe skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 9758 (3441 3—3)

W sprawie Modesty Kęplicz przeciw Maryi i Ludwikowi Strehlom o dowód ku wiecznej pamięci ze rzeczoznawców na stan mieszkania pod lk. 369¼ w Stanisławowie położonego zawiadamia się nieobecnych pozwanych, że termin do przeprowadzenia tego dowodu bez przesłuchania strony przeciwnej wyznaczono na 22 czerwca 1892 i że dla pozwanych ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Katzenellenbogena ze Stanisławowa któremu pozwani informacyi swe dać lub też innego pełnomocnika ustanowić i go Sądowi tutejszemu wymienić mają, w przeciwnym bowiem razie sami sobie skutki niedbalstwa przepiszą.

Stanisławów, 29 maja 1892.

L. 1753 (3445 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kalmana Popika, iż Schaja Lichtigfeld wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie 205 zł. na który termin do postępowania sumarycznego na dzień 4 lipca 1892 godzinę 9 rano wyznaczony został. Kuratorem ustanowiony p. Franciszek Burzyński w Bursztynie.

Bursztyn dnia 25 marca 1892.

L. 4025 (3452 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Rusnaka, że Benjamin Zimmerspitz wniósł przeciw niemu pozew o 45 zł. na któren rozprawa na dzień 6 lipca 1892 wyznaczoną i dlań kuratorem Franciczek Węglarz z Mszany górnej ustanowiony został.

Mszana, dolna 4 czerwca 1892.

L. 20246 (3814 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdraża na prośbę Eliasza Rosenberga de pr. 23 stycznia 1892 l. 3186 uzupełnioną podaniem de pr. 10 kwietnia 1892 l. 15551 postępowanie amortyzacyjne względem 4 prc. obligacyi funduszu propinacyjnego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z daty Lwów 1 stycznia 1890 ser. E. nr 3239 na 100 zł. a. w. z kuponami, z których pierwszy dnia 30 czerwca 1892 zaś ostatni dnia dnia 30 grudnia 1915 jest płatny i wzywa wszystkich, w których ręku powyższa obligacya z kuponami znajdować się może, ażeby kupony w chwili ogłoszenia edyktu już zapadłe, w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia, edyktu w Gazecie lwowskiej kupony zapaść mające w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia zapadłości każdego kuponu zaś obligację samą w przeciągu 3 lat od dnia płatności ostatniego z powyższych kuponów t. j. od 30 grudnia 1915 licząc, gdyby zaś ta obligacya przed tym dniem została wylosowaną w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia płatności tejże wylosowanej obligacyi licząc, w Sądzie okazali, ileże w razie przeciwnym obligacya rzeczona z kuponami na żądanie Eliasza Rosenberga za pozbawioną wszelkiej mocy i umorzoną zostanie uznaną.

Lwów, dnia 21 maja 1892.

L. 4024 (3451 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Kurka z Kasinki, że Benjamin Zimmerspitz wniósł przeciw niemu pozew o 7 zł. 80 ct. na któren rozprawa na dzień 6 lipca 1892 wyznaczona i dlań Pajda z Łętowego kuratorem ustanowiony został.

Mszana dolna 4 czerwca 1892.

L, 3185 (3803 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie niezmanego z miejsca pobytu Kościa Darskiego z Zahoczemia zawiadamia, że w skutek pozwu drobiazgowego z 13 maja 1892 l. 3185, przeciw niemu i Paulinie Darskiej o zapłacenie 160 zł. a. w. z pn., termin na dzień 20 lipca 1892 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Dmytra Ziatyka ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub Sądowi innego zastępcy wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe, sam sobie przypisać będzie musiał,

Baligród, 20 maja 1892.

L. 10762 (3763 2—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, ze w skutek prośby Maryi Józefy dw. im. Sonntag o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod lkons. 90 w Przemyślu położonej w tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej 889 o powierzchni 20 kw. sąż. i z parceli gruntowej 2056 o przestrzeni 3 morgów 265 sąż. kw. a graniczącej na wschód z realnością pod lk. 88 na Zasianiu w Przemyślu położoną do Stefana i Julii małż. Karpińskich należącą, na północ z traktem węgierskim, na południe z drogą miejską parcelą 2603 oznaczoną, na zachód z pastwiskiem miejskim parcelą 2068 oznaczoną i z realnością Romankiewiczów pod l. kons. 248 na Zasianiu w Przemyślu położoną, i ck. sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże ck. sądzie obwodowym, przejrzanym być może, a od dnia 1 sierpnia 1892 za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, że od dnia 1 sierpnia 1892 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa ck. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały — ażeby w ck. sądzie obwodowym w Przemyślu swoje oznajmienie do dnia 1 września 1892 tem pewniej wnie śli, ile że w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia, ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, że jakie podnie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 17 maja 1892.

L. 1320 (3415 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Kowalczyka, że celem doręczenia mu tut. sąd rezolucyi z dnia 16 lutego 1891 l. 400 którą na wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla 75 wa. zpn. w stanie biernym jego realności lwh. 18 ks. gr. gminy kat. Haluszowa na rzecz Józefa Klimczaka zezwolono, kuratorem dlań Jana Kowalczyka z Haluszowy ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy

Krościenko, 29 marca 1892.

L. 23242 (3811 3—3)
C. k. Sąd pow. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Ottonowi Józefowi dw. im. Bernackiemu, że przeciw niemu i innym przez adw. dr. Jakóba Lilla, pozew o zapłacenie kwoty 199 zł. 53 ct. wniesionym został. Gdy miejsce pobytu Ottona Józefa dw. im. Bernackiego nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Augusta Łozińskiego a tegoż zastępcą adw. dr. Kulikowskiego i powyższy pozew, wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 13 lipca o godzinie 4 po południu w sali I tut. Sądu mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się zatem Ottona Józefa dw. im. Bernackiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.
Lwów, 8 czerwca 1892.

L. 1106 (3416 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Walentego Harezę, że na prośbę Michała Plewy dozwolono tut. sąd rezolucyą z dnia 22 marca 1892 l. 1106 wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 88 zł. 90 ct. zpn. w stanie biernym realności lwh. 121 ks. gr. gminy kat. Dębno dłużnika własnej a rezolucyę doręczono jego kuratorowi Józefowi Warmusowi w Dębnie.
C. k. Sąd powiatowy.
Krościenko 22 marca 1892.

L. 3368 (3414 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Guzika, że celem doręczenia mu uchwały ck. Najwyższego Trybunału z dnia 22 października 1890 l. 11542 w sporze prowizorycznym Reginy Guzik ustanowiono dlań kuratora w osobie Józefa Guzika z Głowienki.
Krosno, dnia 6 maja 1892.

L. 2464 (3402 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Wojciecha Zura, że w sporze wekslowym Estery Beldegrün przeciw niemu o 87 zł. 45 kr. zpn. ustanowiono dlań kuratarem dr. Steikowicza adwokata w Nowym Sączu któremu wydany dnia 23 stycznia 1892 l. 558 nakaz zapłaty równocześnie się doręcza.
Nowy Sącz, 2 kwietnia 1892.

L. 7077 (3554 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Hofmana, że na pozew Jana Filipa Reicherta z praes. 20 maja 1892 l. 7077 wydał uchwałą z dnia 24 maja 1892 l. 7077 nakazy zapłaty sumy wekslowej 300 zł. a. w. z pn. i takowe doręcza w osobie adwokata dr. Steuermana ze substytucyą adwokata dr. Leona Witza ustanowionemu kuratorowi.
Wzywa się zatem Henryka Hofmana, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.
Sambor, 24 maja 1892.

L. 7294 (3552 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Hofmana, że na pozew Huga Hofmana z praes. 24 maja 1892 l. 7294 wydał uchwałą z dnia 24 maja 1892 l. 7294 nakazy zapłaty sumy wekslowej 200 zł. a. w. z pn. i takowe doręcza w osobie adw. dr. Steuermana ze substytucyą adwokata dr. Leona Witza ustanowionemu kuratorowi.
Wzywa się zatem Henryka Hofmana, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.
Sambor, 31 maja 1892.

L. 3114 (3698 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Jakóba Peter von Braam z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Izrael Wimmer wniósł 27 maja 1892 l. 3114 przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 450 zł. a. w., której uchwałą z dnia dzisiejszego zadość uczyniono.
Oraz ustanowił Sąd dla pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Sanok, dnia 28 maja 1892.

L. 3117 (3700 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Jakóba Peter von Braam z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Izrael Wimmer wniósł 27 maja 1892 l. 3117 przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. a. w., której uchwałą z dnia dzisiejszego zadość uczyniono.
Oraz ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. adwokata dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Sanok, dnia 28 maja 1892.

(3847 2—3)
P. dr. Adolf Schüssel wpisany został z dniem 25 czerwca 1892 na listę adwokatów z siedzibą w Brzeżanach.
Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 25 czerwca 1892.

(3846 2—3)
P. dr. Berl (Bernard) Tenner wpisany został z dniem 11 czerwca na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.
Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 11 czerwca 1892.

L. 13214 (3844 2—3)
C. k. Sąd powiatowy del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia Drowi Emilowi Schusterowi w Serajewie zamieszkałego, że przeciw niemu przez firmę handlową H. Rosenthal pozew o zapłacenie kwoty 13 złr. 50 cnt. wniesionym został.
Gdy pozwany mieszka w Serajewie ustanawia się dla niego kuratorem ad actum Dr. Szwedzickiego a tegoż zastępcą adw. Dr. Nurkowskiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 7 lipca 1892 o godzinie 9 przedpołudniem mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się za tem pozwanego Dra Emila Schustra aby ustanowionemu kuratorowi służącę do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd powiatowy.
Lwów, dnia 9 czerwca 1892.

L. 47209 (3544 2—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Hermana Kawałek do tutejszego sądu na dniu 1 grudnia 1891 l. 47209 wniesionej wdrożonem zostało postępowanie w celu amortyzacyi zaginionego wekslu z daty Bełz, dnia 26 września 1891 na 150 zł. opiewającego, płatnego dnia 6 października 1891 akceptowanego przez Fei wla Taube z adresem Feiwel Taube w Tuszkowie, podpisem wystawiciela niewypełnionego.
Wzywamy zatem każdego posiadacza tego wekslu, aby takowy w przeciągu dni 45 licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ tutejszemu Sądowi przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel ten na ponowne żądanie za pozbawiony wszelkiej mocy prawnej uważany będzie, zaś ci, którzy z wekslu tego są zobowiązani, do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie nie będą obowiązani.
We Lwowie, dnia 19 grudnia 1891.

L. 21411 (3408 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Krakowie ustanawia w sprawie dr. Leona Horowitza przeciw Szymonowi Beckokowi o wypowiedzenie sklepu i lokalu w realności pod Nr. 10 dz. VIII. w Krakowie dla niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Becka kuratorem adw. dr. Leona Rothweina w Krakowie i wzywa t goż, ażeby albo pełnomocnika dla siebie ustanowił albo ze swym kuratorem się porozumiał.
Kraków, 4 czerwca 1892.

L. 3565 ((3417 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych w cesarstwie rossyjskim wrzekomo przebywających Fedora Tkaczuk i Wasyla Tkaczuk, iż w dniu 25 września 1887 zmarł w Olchowem z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia Petro Baraniuk, do którego spadku oni z ustawy konkurują i wzywa ich, aby w przeciągu roku o spadek ten tem pewniej się oświadczyli, ileże inaczej zostanie postępowanie spadkowe przeprowadzone z temi, którzy się o spadek oświadczyli i kuratorem dla nich w osobie Illa Słobodziana ustanowionym.
Mielnica, 11 maja 1892.

L. 7292 (3378)
Beim k. k. Kreisgerichte in Tarnopol als Handelsgerichte ist in das Register für Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften die Firma „Verschuss und Credit-Verein für Handel und Gewerbe in Tłuste, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ polnisch „Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe dla handlu i przemysłu w Tłustem stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ eingetragen worden und zwar auf Grund der Statuten dato Tłuste 13 Mai 1892 welche nachstehende Bestimungen enthalten:
1) die Genossenschaft hat ihren Sitz in Tłuste;
2) Gegenstand des Unternemehns ist
a) die Beschaffung der den Mitgliedern in Gewerbe und Wirtschaft nötigen Geldmittel auf gemeinschaftlichen Credit nach dem Prinzipe Selbsthilfe und Gegenseitigkeit;
b) die Übernahme von Waren und sonstigen Produkten der Mitglieder zur Verwahrung in eigenen oder gemitheten Magazinen und Speuchern;
3) Mitglieder des Vorstandes sind.
Simson Kleiner als Direktor, Izak Fiderer als Cassier, Simon Einhorn als Controleur, dann Meyer Kleiner als Stellvertreter des Directores und Markus Fiderer als Stellvertreter des Cassiers und Controleurs alle Kaufleute in Tłuste wohnhaft;
4) die Bekanntmachungen der Genossenschaft erfolgen durch öffentlichen Anschlag in Tłuste;
5) Für die Genossenschaft zeichnet in der Regel der Vorstand durch zwei seiner Mitglieder. Nur bei Prozessen gegen Vorstandsmitglieder oder bei sonstigen Angelegenheiten, in welchen das Interesse der Genossenschaft mit dem der Vorstandsmitglieder Collidirt, sowie bei der Einberufung von Generalvertsammlungen durch den Aufsichtsrath zeichnet für die Genossenschaft der Obmann des Aufsichtsrathes oder dessen Stellwertreter unter Contrasignirung eines zweiten Mitgliedes des Aufsichtsrathes. Die Zeichnung geschieht in der Weise dass die Zeichnenden zu der Firma der Genossenschaft ihre Unterschriften hinzufügen.
6) Ein Geschäftsantheil ist auf 50 fl. Ö. W. festgesetzt, derselbe kann auf einmal oder auch in aufeinderfolgenden Wochen- oder Monatsraten jedoch nur derart entrichtet werden, dass im Laufe eines Jahres mindestens 12 fl. Ö. W. eingezahlt werden.
Dem Mitgliede steht frei mehrere Geschäftsantheile zu zeichnen.
Die Haftung eines Mitgliedes für die Verbindlichkeit der Genossenschaft ist auf den fünffachen Betrag der von ihm gezeichneten Antheile, diese Antheile Miteingerechnet beschränkt.
Tarnopol, den 28 Mai 1892.

L. 3121 (3401 1—3)
Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ryfkę Laks (córkę Leiby) i Schachne Laks (syna Józefa), że na żądanie c. k. Prokuratoryi Skarbu uchwałą z dnia 19 grudnia 1891 l. 9380 dozwolono celem ściągnięcia zaległości podatkowych w kwocie 1617 zł. 72 ct. z przyn., ponownego przymusowego oszacowania realności pod lk. 184 w Nowym Sączu położonej, i że dla nich jako egzekutów celem doręczenia rzeczonej uchwały kuratora w osobie adw. dr. Gałkiewicza z substytucyą adw. dr. Chlebowskiego ustanowiono.
C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz. d. 16 kwietnia 1892.

L. 10049 (3730 1—3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Arona Frischa, że na prośbę firmy Horowitz & Kahan wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 270 zł. 5 ct. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Michałowi Fischler z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Wurzla z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.
Stanisławów, 23 czerwca 1892.

L. 4099 (3403)
C. k. Sąd obwodowy udziela ck. notaryuszowi Machowskiemu w Głogowie ogólną delegacyę do działań aktów spadkowych po zmarłych właścicielach majątków tabularnych w obrębie ck. sądu powiatowego w Głogowie położonych.
Rzeszów, 27 maja 1892.

L 3046 (3419 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości że w dniu 16 kwietnia 1892 do L. 3046 wniesiony został pozew Maryi 1-o Fett, 2 o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha Leiby, Pinkasa Eliasza i Jakóba Józefa Fettów z przystąpieniem współopiekuna Lazara Perlsteina do rąk 1-o w Dębicy niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora ck. not. Aleksandra Wisłockiego w miejscu Chaji Badner o dopuszczenie do współ posiadania realności whl. 199 gm. Dębica objętej i złożenie rachunków z administracyi i że kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, ck. not. Aleksander Wisłocki ustanowiony.
Wzywa się Jakóba Badnera, aby kuratorowi informacyi do sporu udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił
Z c. k. Sądu powiatowego.
Dębica 25 maja 1892.

L. 3406 (3437 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa w sprawie przekazania wynagrodzenia propinacyjnego 1800 zł. i 550 zł. wa., wymierzonego za dobra Korczyn część Dom. 44 pag. 375 i Dom. 475 pag. 43 n. 8 haer, do którego poboru uprawniony jest poprzedni właściciel Benedykt Jerzy Soschinger, wszystkich, którzy na dobrach tych przed książkowem oddzieleniem praw poboru wynagrodzenia propinacyjnego uzyskali prawa hipoteczne, aby zgłosili prawa te do włącznie 31 lipca 1892, inaczej uważani będą, jakoby zezwolili na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku hipotecznego im przysługującego, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia zarzutów i innych środków prawnych przeciw ugodzie, przez interesowanych na rozprawie zawartej.
Zgłoszenie zawierać ma dokładne podanie imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, względnie pełnomocnika, legalizowanem pełnomocnictwem wykazać się mającego, kwoty żądanej wierzytelności i odsetków, równe prawo zastawu z kapitałem mających i książkowego oznaczenia zgłoszonej pozycyi.
Wierzyciele mieszkający po za obrębem sądu tutejszego, wskażać mają pełnomocnika dla odbierania uchwał sądowych, w okręgu sądu tutejszego zamieszkałego, gdyż inaczej uchwały zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby doręczenie nastąpiło do rąk własnych, będą przesyłane.
Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, 7 czerwca 1892.

L. 2196 (3457 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adama Schreinera, że Zuzanna z Schneidrów Aleksandrowa i spół. z Mokrejwsi wytoczyła przeciw niemu i przeciw innym spadkobiercom ś.p. Adama Schreinera pozew de praes. 25 lipca 1891 l. 6173 o zapłacenie 100 zł. wa. i wzywa się go, aby na termin dnia 29 lipca 1892 stanął pod rygorem § 18 post. sum. lub ustanowionemu kuratorowi dr. Władysławowi Barbackiemu, adwokatowi w Nowym Sączu, potrzebnych informacyj udzielił, albo sobie innego zastępcę wybrał i o tem sądowi doniósł, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Stary Sącz, 26 lutego 1892.

L. 6328 (3439 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę z Kwiatkowskich 1 śl. Wierzbicką, 2 śl. Chmielewską, że na dzień 22 kwietnia 1892 do l. 6328 wnieśli Samuel Ber 2 im. Hellmann i Leib Hellmann, właściciele dóbr Żuraki przez tut. adwokata dr. Eliasza Fiszlera przeciw niej pozew o uznanie pretensyi 3000 złr. wal. wied. zpn. na karcie C. w poz. 1 dóbr Żuraki wyk. hip. l. 348 objętych zahipotekowanej za zgasłą, który celem wniesienia pisemnej obrony w ciągu dni 90 doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi tut. adw. dr. Buczyńskiemu z zastępstwem tut. adw. dr. Mandyczewskiego, i wzywa ją, by w należytym czasie udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do wniesienia obrony informacyj, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki prawne z jej zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.
C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 30 kwietnia 1892.

L. 7780 (3872 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu, Annę Katarzynę 2 im. z Müllerów zam. Schmid, iż na skutek wyniesionego przeciw niej pod dniem 16 maja 1892 do l. 7780 przez j.j męża Walentego Schmida pozwu o rozwiązanie małżeństwa na dniu 1 listopada 1874 zawartego, ustanowił dla niej kuratorem p. adwta Dr. Mandyczewskiego z substytucyą p. adw. Dr. Rosenberga w Stanisławowie, wzywają przeto, by w ciągu roku od czasu ostatniego umieszczenia edyktu w tut. sądzie się zgłosiła, gdyż inaczej rozprawa na pozew powyższy z ustanowionym wyżej kuratorem przeprowadzoną i bez niej załatwioną zostanie — a ze swego zaniedbania wynikające skutki, sama sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Stanisławów, 21 maja 1892.

L. 8328 (3695 2—3)

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 października 1892 nowy kurs nauki w ck. szkole leśniczych w Bolechowie się rozpoczyna.

Całkowity kurs trwać będzie 11 miesięcy i upływa z końcem sierpnia 1893.

Uczniowie zostaną pomieszczeni w zakładzie (w internacie).

W tym kursie wykładaue będą uastępujące przedmioty:

1) uprawa lasu,
2) użytkowanie lasu,
3) ochrona lasu,
4) łowiectwo,
5) rybołowstwo,
6) ustawa leśna,
7) budowa dróg,
8) budownictwo,
9) pierwsze zaopatrywanie uszkodzonych robotników w lesie,
10) botanika,
11) entomologia,
12) obliczenie mią szości drzew,
13) arytmetyka,
14) geometrya,
15) nauki przyrodnieze,
16) rysunki.

Ogólny język wykładowy polski, a dla lepszego obeznania się z mową niemiecką, będą wykładane dwa przedmioty w tym języku.

Szczególniejszy wzgląd będzie położony na pouczenia praktyczne we wszystkich działach leśnictwa w czasie licznych ekskursyj.

Przy kompetowaniu o miejsce pomocników leśnych, a względnie ck. leśniczych, będą mieli ukończeni uczniowie szkoły leśniczych pierwszeństwo.

Utrzymanie jednego ucznia w czasie całego kursu, nie wliczając sprawienie odzieży, tudzież wydatków z powodu większych naukowych wycieczek, będzie wynosić około trzystu trzydziestu (330) zł. wa.

Bezpłatnie otrzyma przyjęty uczeń odpowiednio urządzoue pomieszkanie z pościelą, urządzenie potrzebne w jadalni i naukę.

Wydatki na ubranie, pranie, usługę, o ile takową uczeń w myśl statutu wykonywać osobiście nie jest obowiązanym, tudzież na wikt, ponoszą uczniowie z własnych funduszów, niemniej powinien zaopatrzyć się we własne łyżki, noże i widelce.

O wikt i wszelkie potrzeby uczni pomieszczonych w internacie stara się zarząd szkoły, w którym rodzice lub opiekunowie przeznaczoną na utrzymanie uczni kwotę pieniężną w kwartalnych ratach z góry składać winni.

W roku szkolnym 1892/3 znajdzie pomieszczenie do 15 uczni, z których 10 może pobierać z funduszów państwowych stypendyum do wysokości 200 zł. wa.

Podaniu o przyjęcie do szkoły należy dołączyć:

1) metrykę chrztu, na dowód, że petent 17 rok życia ukończył;

2) świadectwo lekarza powiatowego, stwierdzające zdolność fizyczną do pełnienia służby ck. leśniczych w górach;

3) świadectwo szkolne, że petent ukończył z dobrym postępem 8-klasową szkołę wydziałową, albo 4 klasę gimnazyalną lub realną.

Oprócz tego podda się każdy z petentów w termine nieodwołalnym dnia 27 września br. egzaminowi wstępnemu;

4) świadectwo odbytej już dwuletniej praktyki leśnej;

5) dowód przynależności do pewuej gmiuy w obrębie Galicyi lub Bukowiny;

6) świadectwo moralności;

7) świadectwo ubóstwa, potwierdzone przez ck. władze polityczne, na wypadek ubiegania się o stypendyum;

8) deklaracyę rodziców, krewnych lub opiekunów, sądownie lub notaryalnie legalizowaną, że wszelkie do utrzymania ucznia w ciągu całego kursu potrzebne środki, a względnie tej części kosztów uiszczać się zobowiązują, które prócz ewentualnie uzyskanego stypendyum do utrzymania niezbędnemi się okażą.

W ten sposób zaopatrzone podania o przyjęcie do szkoły, a względnie o nadanie stypendyum z funduszów państwowych, należy wnieść najdalej do 20 lipca br do prezydyum ck. dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych we Lwowie, gdzie również bliższych informacyj w tej sprawie zasięgnąć można.

Prezydyum ck. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych.

Lwów, dnia 21 czerwca 1892.

L. 7565 (3857 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia Gittlę Münster zam. Weinberg, Arona Münster, Chanę Münster zamęż. Abrahami, Abrahama Münster, Izaaka Münster, Markusa Münster i Rozę Münster jako matkę i opiekunkę małoletnich Chaji Diney Münster, Simy Münster, Dawida Szyjego Münster i Tauby Münster jako z miejsca pobytu i ze życia niewiadomych, iż przeciw im i tym małoletnim gmina miasta Brody i Wojciech Mikolewicz wnieśli pozew pod dniem 23 Marca 1892 l 4487 o zapłacenie kwoty 126 zł. w. a. zpn. i że dla nich i tych małoletnich kuratorem Dr. Gross adwokat w Brodach zamianowany został, że temuż pozew dla nich przeznaczony doręczony został i że do rozprawy sumarycznej na ten pozew termin na dzień 20 lipca 1892 o 10 godz rano w B. 4 został wyznaczony.

Rzeczą zatem ich będzie temu kuratorowi podać dokładną informacyę do obrony praw ich lub innego zastępcę sądowi wskazać, inaczej następstwa zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, 18 maja 1892.

L. 2966 (3444 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia z życia i pobytu nieznanego Władysława Ratyńskiego, że w sprawie spadkobierców Markusa Streifera przeciw J. G. Straubemu pto 400 złr. ustanowił dla niego kuratorem Jana Ratynskiego celem doręczenia uchwały z dnia 20 grudnia 1891 l. 5299 i ewentualnych następnych uchwał.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 12 kwietnia 1892.

L. 3047 (3477 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, iż w sporze ustnym Maryi 1 o Fett, 2-o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha, Leiby Pinkasa, Eliasza i Jakóba Józefa Fettów za przystąpieniem współ opiekuna tychże Lazara Perlsteina, niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora c. k. not. Aleksandra Wisłockiego w Dębicy, Chaji Badner o dopuszczenie do współ posiadania realności whl. 200 w Dębicy tudzież o złożenie rachunków z administracyi zpn. wszczętym pozwem de präs. 16 kwietnia 1892 l. 3047 ustanowiony został kuratorem c. k. not. Aleksander Wisłocki w Dębicy.

Wzywa się przeto Jakóba Badnera, aby udzielił kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica, 25 maja 1892.

L. 5929 i 6300 (3863)

Na skutek podania ck. Dyrekcyi ruchu koleji państwowych w Krakowie de pr. 15 marca 1892 l. 2821 ck. Sąd powiatowy zarządza w myśl § 18 Ustawy z 19 maja 1874 N. 70 Dz. u. p. dochodzenie w celu wypośrodkowania gruntów kolejowych, wyłączenie tychże z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczów, wydzielenia takowy h z dotyczących ciał hipotecznych, odpisania z odnośnych wykazów i wpisania tychże w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego kolejowej księgi hipotecznej utworzonej dla ck. kolei państwowej Oświęcim Skawina-Podgórze, zaś o ile grunta te na prywatne cele ck. Skarbu kolejowego nabyte zostały, do utworzyć się mających na rzecz tegoż ck. Skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, wreszcie co do gruntów, które na położenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków nabyło, uwidocznienia w spisie parcel odnośnych gmin, że dobro publiczne stanowią i wzywa niniejszym edyktem w myśl § 22 powołanej ustawy wszystkich tych, którzyby żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego tejże kolei żelaznej, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, zaś co do gruntów na przełożenie i korrekcyą dróg publicznych, rzek lub potoków nabytych, uwidocznieniem w spisie parcel, że dobro publiczne stanowią, czuli się pokrzywdzonymi; iżby się z roszczeniami swemi pisemnie lub ustnie do sądu tut. w terminie sześciotygodniowym od dnia obwieszczenia niniejszego edyktu t. j. do dnia 14 sierpnia 1892 zgłosili, po upływie bowiem tego terminu, roszczenia ich w myśl § 25 powołanej ustawy uwzględnione nie będą.

O treści powyższego wezwania edyktalnego, zawiadamia się także tych wierzycieli hipotecznych, dla których nie uzyskano dotąd czy to deklaracyi zwalniającej, czy też poświadczenia sądowego w myśl § 22 ust. z dnia 18 lutego 1878 N. 30 Dz. p. p. w podaniu wymienionych przez doręczenie im wezwania z tem dołożeniem, że milczenie ich uważane będzie za przyzwolenie na bezciężarowe przeniesienie wyszczególnionych wyżej gruntów i wpisanie tychże do wykazu kolejowego, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, zaś o ile grunta te na przełożenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków, użyte zostały na uwidocznienie o odnośnych spisach parcel, że dobro publiczne stanowią.

Niemniej nadmienia się, że prawa rzeczone, któreby na gruntach przenieść się mających do wykazu kolejowego, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego osobnych wykazów hipotecznych przeciw poprzednim posiadaczom na dniu obwieszczenia edyktu przez przybicie tegoż na gmachu sądowym, lub też po tymże dniu nabyte zostały, nie będą uwzględnione przy wpisauiu tychże gruntów w księgę kolejową względnie w osobne wykazy hipot.

Wreszcie podaje się do wiadomości, że edykt niniejszy na dniu 3 lipca 1892 obwieszczonym zostanie przez przybicie tegoż na gmachu sądowym.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, 20 czerwca 1892.

L. 145 (3895)

Dla IV zwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. Sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 1 września 1892 o godzinie 9 przed południem zamianował Jego Excellencya P. Prezydent ck. Sądu krajowego wyższego przewodniczącym: wiceprezydenta ck. sądu krajowego Ludwika Habdank Białoskórskiego, a zastępcami jego ck. Radcy sądu krajowego wyższego Karola Fugera de Rechtborn, i ck. radców sądu krajowego Franciszka Bogdanyego, Ludwika Majewskiego, Jana Nikischa, Teofila Sawczyńskiego, Leontyna Hołyńskiego, Henryka Nitarskiego, Edmunda Duniewicza, Fryderyka Kunzeka, Antoniego Spędakowskiego, Adolfa Waltera, Józefa Lewickiego, Ambrożego Janowskiego, Leopolda Wiktora Spausty, Władysława Wiktora Franka, Józefa Lorenza, Kornela Antoniego Wieniawa Zubrzyckiego i Henryka Hayderera.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 7 lipca 1892.

L. 480 (3890)

Wydział krakowskiej Izby adwokackiej podaje niniejszem do publiczuej wiadomości, że p. Dr. Piotr Górski z dniem 1 lipca 1892 wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Brzesku.

Z Wydziału Izby adwokackiej

Kraków dnia 1 lipca 1892.

L 457 (3889)

Wydział krakowskiej Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. Dr. Abraham (Adolf) Fischler z dniem 1 lipca 1892 wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Krakowie.

Z Wydziału Izby adwokackiej

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 26112 (3887 1—3)

C. k. Sąd powiatowy del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych, oznajmia nieobecnemu Phoebusowi Menkesowi, że przeciw niemu przez Roberta Goebla pozew, o zapłacenie kwoty 281 złr. de praes 31 marsa 1892 l. 20527 wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Phoebusa Menkesa nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum p. adw. dr., Majewskiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Święcickiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 3 sierpnia 1892 o godzinie 4 popołudniu mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem p. Phoebusa Menkesa, by ustanowionemu kuratorowi, służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Lwów, dnia 18 czerwca 1892.

L. 7349 (3438 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Anielę z Łagodziców Petsch, właścicielkę połowy majętności Hołyń część, wykazem hipotecznym l. 515 objętej, dalej niewiadomych z życia i miejsca pobytu Dyonizego i Marcelego Ilnickich, na rzecz których w stanie czynnym tej majętności, adnotacya sporu co do własności 2/10 części takowej jest uwidocznioną, jakoteż z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, a to: Stanisława Słoszeckiego, Karola Ilnickiego vel Kwiatkowskiego, Stefanii Łagodzicowej, Wiktora Raduchowskiego, Napoleona Barańskiego, Hudes Mintzowej, Kornelii Raduchowskiej, Apolonii z Sierakowskich Ilnickiej, Teodozyi Ilnickiej, Aleksandra Ilnickiego, Floriana Ilnickiego, Jakóba Martina, Antoniny Christophora, Izaka Falka, Bittmanna Lippmanna, Wojciecha Pawłowskiego, Maryi Pawłowskiej, Władysława Garapich de Sichelburg, Reisli Steinhardt, Józefa Lanikiewicza, Majera Lufta, Racheli Steinhardt, Stanisława Filipowskiego, Jędrzeja Merunowicza, Chaję Adler, Ozyasza Steinhardta, Henzla Rubel, Efroima Neumana i Abrahama Scharfa, że pod dniem 30 stycznia 1891 do l. 1422 wniósł Leib Józef 2 im. Königsberg z Hołynia zgłoszenie prawa własności do parceli kat. 131 wchodzącej wskład powołanej majętności Hołyń część, według § 7 lit. a) ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 dz. u. p., że według § 8 powołanej ustawy, po zanotowaniu tego zgłoszenia w stanie czynnym tejże majętności, na takowe uchwałą z dnia dzisiejszego termin do rozprawy na 21 czerwca 1892 o godz. 9 rano wyznaczono, i że tę uchwałę doręcza się ustanowionemu dla nich kuratorowi, tutejszemu adwokatowi d-rowi Kwiatkowskiemu z zastępstwem tutejszego adwokata d-ra Buczyńskiego z wezwaniem, aby udzielili temuż kuratorowi wcześnie dokładną informacyę ewentualnie do obrony potrzebnej lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż temu Sądowi wymienili, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniedbania powstałe, sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.

Stanisławów, 30 maja 1891.

L. 2685 (3498)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sprawie tabularnej Samuela Eila o zaintabulowanie go za właściciela realności whl. 13 ks. gr. gm. Kawęczyn objętej, dla niewiadomych z pobytu Izaka i Maryi Eilów, kuratorem Pinkasa Ulmana i jemu doręcza rezolucyą z dnia 23-go października 1891 r. l. 6920, dozwalającą intabulacyi prawa własności realności whl. 13 ks. gr. gm. Kawęczyn na rzecz Samuela Eila w miejsce Izaka i Maryi Eilów.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dębica, dnia 14 maja 1892.

L. 2933 (3482 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące oznajmia nieobecnym Michałowi i Józefowi Dzedzej z Dublan, że Maryanna Sanocka z drugiego ślubu Pakos, o różne pretensye i wydzielenie i oddanie 3/4 części spadku po ś. p. Janie Sanockim przeciw nim pozew pod dniem 5 czerwca 1892 l. 2933 wniesła.

Gdy obecnie ich miejsce pobytu Sądowi nie jest wiadomem, ustanawia się dla nich kuratora Jana Danickiego wójta w Dublanach i powyższy pozew wyznaczając termin na dzień 8 listopada 1892, godzina 10 rano do wniesienia obrony równocześnie kuratorowi się doręcza.

Wzywa się ich zatem, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie będą przypisać musiały.

C. k. Sąd powiatowy.

Łąka, dnia 7 czerwca 1892.

L. 1017 (3511 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku powołuje Pelagię Michalcio, córkę Iwana i Anny Michalciów, urodzoną dnia 22 kwietnia 1836 w Płonnej, Sąd powiatowy Bukawsko, która przed 30 laty ze wsi rodzinnej Płonne się wydaliła i bez wieści zaginęła, aby do jednego roku, to jest do 30 czerwca 1893 doniosła o sobie ustanowionemu kuratorowi adw. drowi Flakowiczowi lub też Sądowi obwodowemu w Sanoku, inaczej po upływie tego czasu orzeczenie co do żądanego uznania ją za zmarłą nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy.

Sanok, dnia 19 marca 1892

L. 227 (3518)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle, poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Jan Piotrowski, której tenże wzywa jako prowadzący przedsiębiorstwo rzeźnicze w Gorlicach.

Z c. k. Sądn obwodowego

Jasło dnia 23 stycznia 1892.

L. 26529 i 26530 (3795 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Na mocy rozporządzenia wysokiego ck. Ministerstwa handlu z dnia 13 czerwca br. l. 26346 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że od dnia 1 lipca br. opłata za przekazy do kwoty 10 zł. włącznie, tak w obrocie wewnętrznym, jakoteż w obrocie z Węgrami wynosić będzie tylko 5 ct. wa.

Ck. Dyrekcya poczt i telegrafów.

We Lwowie, dnia 21 czerwca 1892.

KUNDMACHUNG.

Mit 1 Juli d. J. tritt im Postanweisungstarife für den internen und den Verkehr mit Ungarn eine Ermässigung in der Weise ein, dass Postanweisungen bis zum Betrage von einschliesslich 10 fl. einer Gebühr von 5 kr, unterliegen.

Was im Grunde h. Handels-Ministerial-Erlasses vom 13 Juni 1892 Zl. 26346 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 21 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Въ силꙋ розпорѧдженѧ высокого ц. к. Министерства торговлѣ зъ днѧ 13. Червнѧ с. р. Ч. 26346 подає сѧ сымъ до загальной вѣдомости, що ôдъ 1. Липнѧ с. р. оплата за перекazы до включно 10 зр., такъ въ оборотѣ внꙋтрѣшнôмъ, ꙗкъ такожь въ оборотѣ зъ Оугорщиною выносити бꙋде тôлько 5 кр. а. в.

Ц. к. Дирекцїѧ почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, днѧ 21. Червнѧ 1892.

L. 26530.

Obwieszczenie.

Podług rozporządzenia wys. c. k. Miniserstwa handlu z dnia 14. czerwca 1892 l. 25986 wchodzą z dniem 1. lipca 1892 w życie następujące zmiany w międzynarodowym ruchu listowym.

1. Taksy za posyłki frankowane do wszystkich obcych krajów, tak należących jak i nie należących do światowego związku pocztowego (z wyjątkiem Niemiec, Czarnogóry i Serbji, dla których pozostają w swej mocy dotychczasowe opłaty) wynoszą przy listach 10 ct. za każdych 15 gr, przy kartach korespondencyjnych 5 ct,. przy kartach z odpowiedzią po 5 ct. za każdą połowę takiej karty, przy papierach kupieckich, drukach i próbkach towarowych po 3 ct., za jednostkę wagi 50 gr. przy minimalnej opłacie 10 ct. za każdą posyłkę z papierami kupieckiemi, a 5 ct. z próbkami towarowemi, w kwocie 10 ct. za należytość rekomendacyjną.

2, Do kart korespondencyjnych odnoszą się postanowienia, omówione w tutejszem obwieszczeniu z d. 27 maja 1891 l. 22781 z tą różnicą, iż nieofrankowane albo nieważnie ofrankowane karty korespondencyjne podlegają opłacie pełnej należytości za nieofrankowane listy, karty zaś nieodpowiadające formatem lub zewnętrznem wyposażeniem, przepisanym warunkom, dopłacie należytości brakującej do pełnej taksy listowej.

Karty z odpowiedzią, wysyłane do kraju z którego pochodzą, a opatrzone tylko znaczkami tego ostatniego kraju, uważa się jako nieważnie ofrankowane i taksuje się je jako nieofrankowane listy.

Postanowienia te dotyczą i wymiany z Niemcami, przyczem niedostatecznie ofrankowane karty korespondencyjne obciąży się podwójną kwotą brakującej do zupełnego ofrankowania części taksy.

3. Druki w kształcie zwojów są dozwolone do długości 75 ctm., a średnicy do 10 ctm. Przy wymianie z Niemcami pozostaje w mocy postanowienie, iż posyłki druków nie mogą przekraczać wagi 1 klg., a w żadnym kierunkn, choćby miały kształt zwojów, rozmiarów 45 ctm.

Zmiany i dodatki na drukach omówione w powołanem tutejszem obwieszczeniu z 27 maja 1892 l. 22781, mają zastosowanie i przy międzynarodowym ruchu pocztowym.

Co do wagi, rozmiarów i zewnętrznego opakowania podlegają papiery kupieckie tym samym postanowieniom, co druki,

Próbki towarów tak przy wymianie z Niemcami jak w ogóle w ruchu międzynarodowym są dopuszczalne do długości 30 ctm., szerokości 20 ctm. i wysokości 10 ctm,, a gdy mają kształt zwojów, do długości 30 ctm., i średnicy 15 ctm.

Przy wymianie z Belgią, Bułgaryą, Francyą, Grecyą, Wielką Brytanią, Włochami, Portugalią, Rumunią, Serbią i Szwajcaryą mogą próbki towarów być posyłane do wagi 350 gr.

Dla każdej innej wymiany jest normowaną maksymalna waga 250 gr.

Zakaz przesyłania próbek towarowych zawierających wzorki płynów, tłuszczów i farb odnosi się odtąd tylko do wymiany z następującemi krajami: Kolumbia, zamorskie ochronne terytorya niemieckie (do Kamerunu wolno przesyłać wzorki płynów) Equador, Wielka Brytania, angielskie kolonie (z wyjątkiem Kanady, która dopuszcza tego rodzaju posyłki z wzorkami), Guatemala, Liberya, Meksyk, Nicaragua, Paragua, Persya, Rosya, Uraguay i Venezuela.

Jako opakowanie zewnętrzne próbek towarowych z płynami i tłuszczami mogą w przyszłości obok łusek metalowych, być także używane naczynia drewniane z przyśrubowanem wiekiem, albo naczynia z gęstej twardej skóry.

4. Posyłki z żywemi pszczołami mogą być wyprawiane w przyszłości po cenie próbek towarowych przy wymianie z wszystkiemi krajami należącemi do związku pocztowego z wyjątkiem Boliwii, Brazylii, Danii, Equadoru, W. Brytanii, angielskich kolonij (pominąwszy Kanadę i angielskie Indje, które posyłki dopuszczają) Guatemali, Japonii, Nicaraguy, Persyi, Peruwii, Rosyi, Salvadoru, Serbji Uruguaju i Venezueli. Posyłki te winne być w ten sposób opakowane by wykluczały wszelkie niebezpieczeństwo i umożliwiały badanie zawartości.

5. Jeżeli oddawca listu poleconego żąda rewersu zwrotnego, jest obowiązanym podać na odwrotnej stronie posyłki swoje nazwisko i swój dokładny adres.

6. Zarządzenie oddawcy w celu odebrania na powrót, lub zmiany adresu korespondencyj, jest dopuszczalnem przy wymianie pomiędzy wszystkiemi krajami pocztowego związku, z wyjątkiem angielskich kolonij między Azją a Australją, Boliwii, angielskich Indyj, Kanady, Kolumbji, Equadoru, Wielkiej Brytanii z koloniami, Haiti, Hawaju, Honduras, Japonii, Liberji, Meksyku, San-Domingo i Venezueli.

Pojedyncze sprostowania adresu bez zmiany nazwiska lub oznaczenia odbiorcy, mogą być żądane bez szczególnych formalności bezpośrednio w urzędzie wydawczym.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów,

Lwów, dnia 21. czerwca 1891.

Kundmachung.

Laut hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 14. Juni 1892 Zl. 25986 treten vom 1. Juli 1892 an im internationalen Briefpostverkehre folgende Aendrungen in Kraft:

1. Die Taksen für frankirte Correspondenzen nach allen fremden dem Weltpostvereine gehörigen und nicht angehörigen Ländern (mit Ausnahme von Deutschland, Montenegro und Serbien, für den Verkehr mit welchen die bestehenden Taksen aufrecht bleiben), betragen bei Briefen 10 kr., für je 15 Hramm, bei Correspondenzkarten 5 kr. für die einfache Karte und je 5 kr. für jeden der beiden Theile der Karte mit bezahlter Antwort, bei Geschäftspapieren, Drucksachen und Waarenproben je 3 kr. für den Einheitsgewichtszatz von 50 Gramm mit der Minimaltakse von 10 kr. für jede Gesahäftspapiersendung und von 5 kr. für jede Waarenprobensendung und die Recommandationsgebühr 10 kr.

2. Die Correspondenzkarten betreffen die in der h. o. Kundmachung vom 27. Maj 1892 Zl. 22781 besprochenen Bestimmungen mit dem Unterschiede, dass die unfrankirten oder ungiltig frankirten Correspondenzkarten mit der vollen Takse für unfrankirte Briefe und die zwar frankirten, aber von der vorgeschriebenen Form und Ausstattung abweichenden Karten, mit dem doppelten Betrage der zu ihrer vollständigen Frankirung als Briefe fehlenden Takse zu belegen sind. Antwortkarten, welche nach einem anderen als dem Ursprungslande der betreffenden Karte mit bezahlter Antwort gesendet werden, aber nur mit Werthzeichen des letzteren Landes versehen sind, sind nicht als giltig frankirt anzusehen und ebenfalls als unfrankirte Briefe zu taxiren.

Dieselben Bestimmungen finden auf den Wechselverkehr mit Deutschland Anwendung, in welchem auch ungenügend frankirte Correspondenzkarten mit dem Porto im doppelten Betrage des zur vollständigen Frankirung fehlenden Theiles der Taxe belegt werden.

3. Drucksachen in Rollenform sind bis zur Länge von 75 Centimeter und einem Durchmesser von 10 Centimeter zulässig. Für den Wechselverkehr mit Deutschland bleibt die Bestimmung aufrecht, dass Drucksachensendungen nicht das Gewicht von 1 Kilogramm und nach keiner Richtung, auch nicht wenn sie in Rollenform sind, die Ausdehnung von 45 Centimeter überschreiten dürfen.

Die mit der obcitirten hierortigen Kundmachung vom 27 Mai d. J. Zl. 22781 im internen Verkehre für zulässig erklärten Aenderungen und Zusätze auf Drucksachen, sind auch im internationalen Verkehre gestattet.

4. In Bezug auf Gewichts- und Dimensjonsbeschränkungen und die äussere Verpackung unterliegen die Geschäftspapiere denselben Bestimmungen wie die Drucksachen.

5. Waarenproben sind auch im Wechselverkehr mit Deutschland und im sonstigen internationalen Verkehre bis zur Länge von 30 Centimeter, Breite von 20 Centimeter und Höhe von 10 Centimeter und wenn sie in Rollenform sind, bis zur Länge von 30 Centimeter und dem Durchmesser von 15 Centimeter zulässig.

Im Verkehre mit Belgien, Bulgarien, Frankreich, Griechenland, Grossbritannien, Italien, Portugalien, Rumänien, Serbien und der Schweiz können Waarenproben bis zum Gewichte von 350 Gramm versendet werden.

Für ale übrigen Verkehrsrelationen bleibt das Höchstgewicht von 250 Gramm bestehen.

Das Verbot der Versendung von Waarenproben, welche Muster von Flüssigkeiten, Fett und Farbstoffen enthalten, besteht küuftighin nur im Verkehre mit den nachstehend angeführten Ländern:

Columbien, die überseeischen deutschen Schutzgebiete (jedoch sind nach Kamerun Flüssigkeitsmuster zulässig) Equador, Grossbritannien, die britischen Colonien (mit Ausnahme von Canada, welches diese Gattungen von Mustersendungen zulässt), Guatemala, Liberia, Mexiko, Nicaragua, Paraguay, Persien, Russland, Uruguay, Venezuela.

Als äussere Hülle von Waarenprobensendungen mit Flüssigkeiten und Fettstoffen können in Zukunft ausser Metallhülsen auch Behältnisse aus Holz mit aufgeschraubtem Deckel, oder aus festem und dichtem Leder verwendet werden.

Sendungen mit lebenden Bienen können in Zukunft zum Waarenprobentarife im Verkehre mit allen Weltpostvereinsländern, mit Ausnahme von Bolivien, Brasilien, Dänemark, Equador, Grossbritannien und britische Colonien (ausser Canada und Britisch-Indien, welche diese Sendungen zulassen), Guatemala, Japan, Nicaragua, Persien, Peru, Russland, Salvador, Serbien, Uruguay und Venezuela versendet werden.

Diese Sendungen müssen in solcher Weise verwahrt sein, dass jede Beschädigung ausgeschlossen und die Prüfung des Inhaltes leicht möglich sei

5. Wenn der Absender einer recommandirten Sendung einen Rückschein verlangt, so ist er verpflichtet auf der Rückseite der Sendung seinen Namen nnd seine vollständige Adresse anzusetzen

6. Die Verfügung des Absenders wegen Rücknahme oder Änderung der Adresse von Correspondenzen ist im Verkehre mit allen Weltpostvereinsländern, mit Ausnahme der britischen Colonien von Australien, Bolivien, Britisch-Indien, Canada, Columbien, Equador, Grossbritannien nebst Colonien, Haiti, Hawai, Honduras, Japan, Liberia, Mexiko, San Domingo und Venezuela zulässig.

Einfache Richtigstellungen der Adresse ohne Änderungen im Namen oder der Bezeichnung des Emfängers, können ohne besondere Förmlichkeit unmittelbar beim Bestimmungspostamte verlangt werden.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 21 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Пôслѧ розпорѧдженѧ выс. ц. к. Министерства торговлѣ зъ днѧ 14. Червнѧ 1892 Ч 25986 входѧтъ зъ днемъ 1. Липнѧ 1892 въ житьє слѣдꙋючѣ змѣны въ межинародовôмъ оборотѣ листовôмъ.

1. Таксы за кореспонденцїи франкованѣ до всѣхъ чꙋжихъ краѣвъ, такъ належачихъ ꙗкъ и не належачихъ до межинародового звѧзкꙋ почтового (зъ вынѧткомъ Нѣмеччины, Чорногоры и Сербїи, длѧ котрыхъ позôстаютъ въ силѣ дотеперѣшнѣ оплати) выносѧтъ при листахъ по 10 кр. за кождыхъ 15 грамôвъ, при картахъ кореспонденцїйныхъ 5 кр, при картахъ зъ ôдповѣдею по 5 кр. за кождꙋ половинꙋ такой карти, при паперахъ кꙋпецкихъ, дрꙋкахъ и пробкахъ товаровыхъ по 3 кр. за одиницю ваги 50 грамôвъ при минимальной оплатѣ 10 кр. за каждꙋ такꙋ посылкꙋ зъ паперами кꙋпецкими, а 5 кр. зъ пробками товаровыми, въ кôнци 10 кр. за належитôсть рекомендацїйнꙋ.

2. До картъ кореспонденцїйныхъ ôдносѧтъ сѧ постановленѧ, вспôмненѣ въ тꙋтешнôмъ оповѣщеню зъ 27 Маѧ 1892 Ч. 22781 зъ тою рôжницею, що нефранкованѣ або неважно франкованѣ карты кореспонденцїйнѣ пôдлѧгаютъ оплатѣ повной належитости за нефранкованѣ листи, а карты невôдповѣдаючѣ форматомъ або внѣшнымъ видомъ приписанымъ оусловїѧмъ, доплатѣ належитости недостаточной до повной таксы листовой. Карты зъ одповѣдею, высыланѣ не до краю, зъ котрого выходѧтъ, а заосмотренѣ лишь марками того послѣдного краю, оуважає сѧ ꙗко неважно франкованѣ и таксꙋє сѧ ꙗко нефранкованѣ листы.

Сѣ постановы тычать сѧ и оборотꙋ съ Нѣмеччиною, причôмъ недостаточно франкованѣ карты кореспонденцїйнѣ обтѧжає сѧ подвôйною квотою недостаючой до повного офранкованѧ части таксы.

3. Дрꙋки въ формѣ звоѣвъ сꙋть дозволенѣ до довготы 75 цм а серединцѣ 10 цм. Въ оборотѣ зъ Нѣмеччиною позôстає въ силѣ постановленьє, що посылки дрꙋкôвъ не могꙋтъ перестꙋпати ваги 1 килограмъ, а въ жаднôмъ напрѧмѣ розмѣрôвъ 45 центиметрôвъ, хотѧй бы и мали формꙋ звоѣвъ.

Змѣны и додатки на дрꙋкахъ, вспôмненѣ въ покликанôмъ тꙋтешнôмъ оповѣщеню 27 Маѧ 1892 Ч. 22781 маютъ застосованьє и въ межинародовôмъ оборотѣ почтовôмъ.

Що до ваги, розмѣрôвъ и внѣшного опакованѧ пôдлѧгаютъ папери кꙋпецкѣ тымъ самымъ постановамъ що дрꙋки.

Пробки товарôвъ такъ въ оборотѣ зъ Нѣмеччиною, ꙗкъ въ загалѣ въ оборотѣ межинародовôмъ сꙋть дозволенѣ до 30 цм. вздовжъ, 20 цм. широкости, 10 цм высокости и 15 цм серединцѣ. Въ оборотѣ зъ слѣдꙋючими краѧми: Бельгїа Бꙋлгарїѧ, Францїѧ, Вел. Британїѧ, Италїѧ, Грецїѧ, Портꙋгалїѧ, Рꙋмꙋнїѧ, Сербїѧ и Швайцарїѧ, могꙋтъ пробки товарôвъ бꙋти посыланѣ до вагꙋ 350 гр.

Въ кождôмъ иншôмъ оборотѣ єстъ нормована максимальна вага 250 гр.

Заказъ посыланѧ пробокъ товаровыхъ, обôймаючихъ течѣ, товщѣ и краски ôдноситъ сѧ ôдъ теперъ тôлько до оборотꙋ зъ слѣдꙋючими краѧми: Колюмбїѧ, заморскѣ краѣ незôстаючѣ пôдъ охороною Нѣмеччини (до Камерꙋнꙋ однакожъ вôльно посылати пробки течей), Єквадоръ, Велика Британїѧ, анґлѣйскѣ кольонїи (зъ вынѧткомъ Канады, котра допꙋскає того рода посылки зъ пробками), Гватемалѧ, Лѣберїѧ, Мексикъ, Никарагва, Парагвай, Персїѧ, Россїѧ, Оурꙋгвай и Венецꙋелѧ.

Ꙗко внѣшнє опакованє пробъ товаровыхъ зъ течами и товщами могꙋтъ въ бꙋдꙋчности, крôмъ металевыхъ пꙋшокъ бꙋти оуживанѣ также сꙋдины деревлѧнѣ въ присрꙋбованою покрывкою або сꙋдини зъ гꙋстои и твердои скôры.

4. Пробы зъ живими пчолами могꙋтъ бꙋти выправленѣ на бꙋдꙋщє пôслѧ тарифи прôбъ товаровыхъ въ оборотѣ зъ всѣми краѧми, належачими до звѧзки почтового зъ вынѧткомъ Болѣвїи, Бразилїи, Данїи, Єквадорꙋ, В. Брытанїи, и анґлїйскихъ колонїй (зъ вынѧткомъ Канады и анґлѣйскихъ Индїй, котрѣ посылки сѣ допꙋскаютъ), Гватемалѣ, Ꙗпонїи, Никарагвай, Персїи, Россїи, Сальвадорꙋ, Сербїи, Оурꙋгвай и Венецꙋелѣ.

Посилки сѣ маютъ бꙋти въ той спосôбъ опакованѣ, щобы выключали всѧкє небезпеченьство и подавали можнôсть слонстатованѧ содержанѧ.

5. Єсли надавець листꙋ рекомендованого жадає реверсꙋ зворотного, то єсть обовѧзаный подати на оборотной сторонѣ посылки своє назвиско и свôй адресъ точный.

6. Зарѧдженьє надавцѣ въ цѣли ôдобранѧ наповоротъ або змѣни адресы кореспонденцїи допꙋскає сѧ въ оборотѣ помежи всѣми краѧми почтового звѧзкꙋ зъ вынѧткомъ анґлїйскихъ кольонїй межи Ꙗзїєю а Ꙗꙋстралїєю, Болѣвїи, анґлїйскихъ Индїй Канади, Колюмбїи, Єквадорꙋ, В. Брытанїи зъ кольонїѧмы, Гайтѣ, Гаваю, Гондꙋрасъ, Ꙗпонїи, Лѣберїи, Мексика, Санъ Цоминґо и Венецꙋелѣ.

Поодинокого спростованѧ адресы безъ змѣны назвиска або означенѧ адресата можна жадати безъ особливыхъ формальностей безпосредного въ оурѧдѣ оддавчôмъ.

Ц. к. Дирекцїѧ почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, днѧ 21 Червнѧ 1892.

Ч. 8352 (3306 3—3)

Ц. к. Сꙋдъ повѣтовый мѣск. дѣлг. въ Коломыѣ именꙋє длѧ незнаного зъ житѧ и мѣсцѧ побитꙋ Василѧ Миронюка Ивана къ справѣ противъ „Общого рôльничого Заведенѧ длѧ Галицїи и Бꙋковины“ о 66 зл. 80 кр. кꙋратора ad actum въ особѣ дра Ст. Гачевского.

Ц. к. Сꙋдъ повѣтовый м. д.

Коломыѧ, днѧ 26 Липнѧ 1889.

L. 789 (3800 3—3)

Jego Ekscelencya p. Prezydent ck. wyższego sądu krajowego zamianował dla trzeciej dnia 29 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym ck. sądzie obwodowym, ck Prezydenta Augusta Schmidta przewodniczącym, a zastępcami przewodniczącego ck. radców sądu krajowego Henryka Allschera, Edwarda Schaeffera, Ottokara Antiona, Leopolda Knotha, Wiktora Strzeleckiego i Alfreda Manasterskiego.

Z Prezydyum sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 22 czerwca 1892.

L. 4325 (3540 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 13 lutego 1892 l. 1504 zmarłemu Hryniowi Szpak synowi Iwana z Petryłowa ustanawia naczelnika gminy Fedora Dzinki z Petryłowa kuratorem.
Tłumacz, 30 kwietnia 1892,

L. 2453 (3495 1—3)
Leżajski ck. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Marcinkowskiego, że w sprawie tabularnej Agnieszki Marcinkowskiej dla niego kuratora w osobie Ignacego Marcinkowskiego z Przychojca ustanowił i temuż rezolucyę tabularną l. 10355/91 doręczył.
Leżajsk, dnia 1? marca 1892.

L. 14134 (3576 1—3)
C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Hirscha Langsama postępowanie w celu umorzenia zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr 126730 na imię Hirscha Langsama wystawionej na 50 zł. wa. opiewającej, wzywa każdego posiadacza tej książeczki, ażeby ją okazał w ciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie nastąpi umorzenie tej książeczki na ponowne żądanie.
Kraków, 13 maja 1892.

L. 5858 (3532 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Stefanowi Wolańskiemu, że dnia 20 maja 1891 do l. 5543 Schloma Mangules egzekucyjne podanie intabulacyjne przeciw niemu o zapłacenie kwoty 33 złr. w. a. zpn. wniósł, na które tu sąd. uchwała z dnia 20 czerwca 1891 zapadła i że dla niego Michała Prokopów kuratorem ad actum ustanowiono
Wzywa się więc Stefana Wolańskiego, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego zastępcę tut. Sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie a skutki zaniedbania sam sobie przepisać będzie musiał.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 11 maja 1892.

L. 7289 (3519)
Samborski c. k. Sąd obwodowy, jako handlowy ogłasza, że w rejestrze dla firm pojedyńczych wpisano firmę przedsiębiorstwa wyrobu wódki i wypasu wołów w Rożniatowie „Franciszek Janowski".
C. k. Sąd obwodowy.
Sambor 7 czerwca 1892.

L. 35297 (3581)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedynczych firmy „Pinkus Koral" przedsiębiorstwo spekulacyi pieniężnych i wekslowych w Krakowie z powodu śmierci właściciela tej firmy Pinkusa Korala
Kraków dnia 18 grudnia 1891.

L. 13197 (3579 1—3)
C. k Sąd krajowy w Krakowie oznajmia, iż Jan Nepomucen Jaruntowski wniósł podanie de praes. 31 marca 1892 l. 9673 o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem dokumentu udziałowego z daty 23 lutego 1876, przez Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie, zarejestrowane stowarzyszenie z ograniczoną odpowiedzialnością wystawionego Nr. 310 na 600 zł. a. w. opiewającego; wskutek tego wzywa się wszystkich posiadaczy tego dokumentu, by takowy w ciągu jednego roku od dnia pierwszego umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tut. c. k. sądzie tem pewniej zgłosili, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu, dokument ten za pozbawiony mocy prawnej uważanym będzie.
Kraków, dnia 6 maja 1892.

L. 8654 (3520 1—3)
Stanisławowski ck. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Bernarda i Zofię Grünbergów, że na prośbę Izraela Horowitza wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 135 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi, tutejszemu adwokatowi dr. Hauslichowi, z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Katzenellenbogena, z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.
C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 3 czerwca 1892.

L. 9358 (3497 1—3)
Stanisławowski ck. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Dawida Fränkla, że na prośbę Mechla Riegera uchwałą tegoż sądu obwodowego z dnia 3 czerwca 1892 l. 8702 przeciw niemu wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 1050 zł. wa. zpn. i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. dr. Katzenellenbogenowi, przyczem wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do obrony jego praw potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.
C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 13 czerwca 1892.

L. 10340 (3510 1—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Kasprzaka z Czermina, że przeciw niemu i innym przez Dawida Seliga 2 im. i Ryfkę Fortgangów w dniu 24 maja 1892 do l. 10340 wniesiony został pozew, który do postępowania pisemnego zadekretowano, z wyznaczeniem 90-dniowego terminu do wniesienia obrony, dalej, że dla Jakóba Kasprzaka ustanowiono kuratorem adwokata tutejszego dr. Malawskiego, z zastępstwem adwokata tutejszego dr. Farysta, i kuratorowi z załącznikami poręczono.
C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, dnia 2 czerwca 1892.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie 814

Komitet ratunkowy galicyjskiej Kasy zaliczkowej z nieograniczoną poręką, będącej w konkursie, wzywa wszystkich P. T. właścicieli książeczek wkładkowych, by zechcieli takowe niezwłocznie w galic. Kasie oszczędności składać, albo też zgłaszali się ustnie lub pisemnie do członka tegoż komitetu p. Jana Ihnatowicza, ulica Sykstuska l. 25 celem dalszego porozumienia się w odnośnej ugodowej sprawie.

647 (3812 1—3)

Konkurs.

Zwierzchność gm. miasteczka Żurawno na podstawie uchwały Rady gm. tutejszej z dnia 12 czerwca 1892 rozpisuje i ogłasza niniejszem konkurs na wakującą posadę sekretarza gminnego przy gminie miasteczka Żurawno z roczną płacą w kwocie 400 zł.
Mający chęć ubiegania się o tę posadę mają wnieść należycie ułożone z legalnemi świadectwami poparte podania kompetencyjne, udowadniające wiek, moralność i zdolność, tudzież dotychczasowe zajęcie kompetentów, do Rady gminy Żurawno na ręce tutejszej Zwierzchności gminnej najdalej do dni 30 od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu.
Żurawno, dnia 28 czerwca 1892.
Bleicher.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

(Wykaz w myśl §. 75 statutów:)

Z dniem 30. czerwca 1892 było w obiegu:

5% listów hipotecznych	zł.	8,115.600.—
5% „ „ premiowanych	zł.	12,328.300.—
4½% „ „	zł.	9,180.600.—
Łącznie	zł.	29,624.500.—
Asygnacyj kasowych:	zł.	2,111.500.—

Lwów, 1. lipca 1892.

Dyrekcya.

Przedruk nie będzie płacony. 822

BILANS
Kasy Oszczędności m. Przemyśla z dnia 31 grudnia 1891 r.

Stan czynny.

		zł.	ct.
Zapas gotówki		24.577	76½
Zaliczki na zastaw papierów wartościowych		83.652	—
Zaliczki ubezpieczone wekslami		190.060	83
Pożyczki na hipotekę		1,641.962	79
Złr. 364.500 nom. w papierach wartościowych		359.794	60
Zaliczki na skrypta gminne		1.086	72
Oddział pożyczkowy na zastawy		18.055	61
Odsetki zaległe		25.267	97
Sprzęty i rekwizyta		583	04
Należytości czynne		1.062	—½
Zwrot podatku dochodowego od pożyczek na realności wolne od podatku		5.667	85
Pokrycie kaucyi i depozytów		16.141	77
„ fundacyi bursy i ochrony (XVI. i XVII.)		32.699	12
„ funduszu emerytury XVIII.)		2.003	34
Fundusz rezerwowy (XIX. A.)			
Złr. 168.132·58 nom. po kursie z d. 31 Grudnia 1891	zł. 167,959·78		
Fundusz rezerwowy (XIX. B.)			
Złr. 5.436·57 nom. po kursie z dnia 31 Grudnia 1891	zł. 5.436 57	173.396	35
		2,576.021	76

Stan bierny:

	zł.	ct.
Wkładki łącznie ze skapitalizowanemi odsetkami	2,323.843	50½
Odseki pobrane na rok 1892	12.333	71
Należytość stémplowa od zastawów	9	03
Kaucye służbowe i depozyta	16.141	77
Fundacya dla bursy i ochrony	32.699	12
Fundusz emerytur	2.003	34
Fundusz rezerwowy wartości kursowej z dnia 31 grudnia 1891	173.396	35
Zysk do dyspozycyi Wydziału kasy	15.594	93½
	2,576.021	76

Przemyśl, dnia 31 grudnia 1891.

Dyrekcya kasy oszczędności:
Ignacy Frankowski
przewodniczący dyrekcyi i dyrektor kancelaryi.

Rachmistrz:
Kazimierz Błocki.

Kasyer:
Adolf Amort. 823

Z Drukarni W. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 ... (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich